

ความหมายของอะดัมเอล (สภาสวรรค์) จากสดุดี 82

นางสาวรุ่งอรุณ ผจงจิตวรเพียร

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์

วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2564

ชื่อเรื่อง: ความหมายของอะตัมเทล (สภาสวรรค์) จากสดุดี 82
ผู้จัดทำ: นางสาวรุ่งอรุณ ผจงจิตวรเพียร
ชื่อปริญญา: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ: ศาสนาจารย์ ดร.ฟลอเรียน เฟิร์ก
วันที่อนุมัติผลงาน: 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564
สถาบันการศึกษา: มหาวิทยาลัยพายัพ

รายชื่อคณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ:

1. _____ ประธานกรรมการ
(ผศ. ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตร์แสงจันทร์)
2. _____ กรรมการ
(ศาสนาจารย์ ผศ. ดร.สาธัญญ์ บุญเกียรติ)
3. _____ กรรมการ
(ศาสนาจารย์ ดร.ฟลอเรียน เฟิร์ก)
4. _____ กรรมการ
(ดร.สกุณี เกรียงชัยพร)

สงวนลิขสิทธิ์ © รุ่งอรุณ พงงจิตวรเพียร
มหาวิทยาลัยพายัพ 2564

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระหัวข้อ “ความหมายของอะดัลเทล (สภาสวรรค์) จากสดุดี 82” ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ศาสตราจารย์ ดร.ฟลอเรียน เฟิร์ก ที่ได้ ให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แนะในการศึกษาค้นคว้า แนะนำขั้นตอนและวิธีจัดทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระ ตั้งแต่ ต้นจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี อาจารย์อธิษฐานเพื่อเสมอ เป็นกำลังใจให้ คอยรับฟังทุกปัญหาเรื่องราวที่ นำมาปรึกษาและแบ่งปัน ทั้งยังเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและการรับใช้พระเจ้า

ขอกราบขอบพระคุณคณบดี คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้ความรู้ ความช่วยเหลือ และสนับสนุนด้านการให้ความรู้ต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบการศึกษา ทั้งนี้ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรม แมคคิลวารี่ก็มีส่วนช่วยสนับสนุนด้านทุนการศึกษาตลอดการเรียนระดับปริญญาโทอีกด้วย

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่สนับสนุนข้าพเจ้าด้วย ความรัก ให้กำลังใจ ให้อิสระในการ เลือกลงเดินด้านความเชื่อและขอขอบพระคุณพี่สาว คุณวิมาลา ผจงจิตวรเพียร พร้อมทั้งครอบครัว ที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ทั้งผ่านทางทุนทรัพย์ ผ่านทางคำอธิษฐาน

ขอขอบพระคุณอาจารย์ยุพิน แซ่ล่าง ผู้ที่คอยช่วยเหลือทุก ๆ ด้านในชีวิต อธิษฐานเพื่อเสมอ ให้กำลังใจ เป็นที่ปรึกษาได้ในทุก ๆ เรื่องและปัญหา เป็นแบบอย่างทั้งในด้านการดำเนินชีวิตและการ รับใช้พระเจ้า

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ห้องสมุดดิโวลต์ทุกท่านที่เอื้อเฟื้อ อำนวยความสะดวกในการ ค้นคว้าหนังสือ และขอบคุณคุณรุ่งศิมา คำแสน ที่ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ ช่วยตรวจสอบ และให้ ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างมาก

ขอขอบพระคุณเพื่อนร่วมชั้นปริญญาโททุกท่านสำหรับ กำลังใจ และการช่วยเหลือในหลายๆ ด้านตลอดการศึกษาร่วมกัน จนทำให้เกิดความรักความผูกพันที่ดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวถึง ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีส่วนในการหนุนใจ ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ อธิษฐานเพื่อ และมีส่วนในการสนับสนุนเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับงานวิจัยชิ้นนี้และขอทรงโปรดอวยพระพรทุกท่านให้ บริบูรณ์ในทุกด้าน และมีชีวิตที่เป็นที่พอพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า

รุ่งอรุณ ผจงจิตวรเพียร

พฤษภาคม 2564

ชื่อเรื่อง:	ความหมายของอะดัทเอล (สภาสวรรค์) จากสดุดี 82
ผู้จัดทำ:	นางสาวรุ่งอรุณ ผจงจิตวรเพียร
ชื่อปริญญา:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคริสต์ศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ:	ศาสตราจารย์ ดร.ฟลอเรียน เฟิร์ก
วันที่อนุมัติผลงาน:	1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564
จำนวนหน้า:	49 หน้า
คำสำคัญ:	อะดัทเอล สภาสวรรค์ เอโลฮิม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมายของอะดัทเอล (สภาสวรรค์) จากสดุดี 82 โดยเน้นให้เห็นถึงอำนาจของพระเจ้าที่มีบนฟ้าสวรรค์ รวมถึงความชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะของพระทั้งหลายว่ามีความเป็นเทพหรือมนุษย์ การวิจัยครั้งนี้ยังมีส่วนช่วยในการหนุนใจให้ผู้นำคริสตจักรสนใจและสอนเกี่ยวกับเรื่องบนฟ้าสวรรค์มากขึ้น อีกทั้งสนับสนุนคริสเตียนที่จะรู้จักพระลักษณะของพระเจ้ามากขึ้นเพื่อเปิดมุมมองในการอ่านพระคัมภีร์แบบส่วนตัวที่ชัดเจน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาผ่านแหล่งข้อมูลเอกสารที่สำคัญหลายแหล่ง จากผลการวิจัยพบว่า อะดัทเอล (สภาสวรรค์) จากสดุดี 82 นั้นเป็นที่ประชุมของชาวสวรรค์ ซึ่งประกอบไปด้วยบรรดาทูตสวรรค์และเทพทั้งหลาย ซึ่งทำให้ตระหนักถึงฤทธิ์อำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้านั้นว่ามีทั้งในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก และพระองค์ยังทรงเปี่ยมด้วยความสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมต่อทุกสิ่ง ส่วนพระทั้งหลายในสดุดี 82 คือบรรดาเทพหรือทูตสวรรค์ที่พระเจ้าทรงสร้างเพื่อรับใช้พระองค์เท่านั้น แม้ว่าในสดุดี 82 ใช้คำว่า “เอโลฮิม” สำหรับทั้งพระยาห์เวห์และบรรดาเทพหรือทูตสวรรค์ก็ตาม แต่ว่าภาษาฮีบรูเรียกทุกสิ่งที่มีอำนาจเหนือมนุษย์ว่า “เอโลฮิม”

จากผลการศึกษาความหมายของอะดัทเอล (สภาสวรรค์) ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่เสนอแนะมุมมองสำหรับผู้นำคริสตจักร คือ การให้เห็นความสำคัญและตระหนักถึงการใช้อำนาจในการตัดสินลงโทษผู้อื่นเพราะอำนาจนั้นมาจากพระเจ้า และสำหรับคริสเตียนที่เกรงกลัวต่ออำนาจของเหล่าวิญญาณชั่วจะเกิดความเข้าใจที่ชัดเจนว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นพวกเขาจึงไม่จำเป็นต้องกลัวต่อวิญญาณชั่วอีกต่อไปเพราะมันไม่มีสิทธิและอำนาจที่จะทำร้ายคริสเตียนอีก

Title:	The Meaning of the adat' el (Heavenly Council) in Psalm 82
Researcher:	Rungarun Phajongjitworapian
Degree:	Master of Arts in Christian Theology
Advisor:	Rev. Florian Foerg (Ph.D.)
Approval Date:	February 1 2021
Institution:	Payap University, Chiang Mai, Thailand
Number of Pages:	49 pages
Keywords:	adat' el Heavenly Council Elohim

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the meaning of the “adat' el” (Heavenly Council) in Psalm 82, focusing on Yahweh’s divine power in heaven. This study tried to give a clear answer whether the gods in Ps 82 are deities or human beings. This research is helpful to encourage church leaders to pay attention and teach about Yahweh and his heavenly council, and supports Christians to know clearly about Yahweh’s attributes which will be helpful to open new horizons in their personal bible reading.

This research study was conducted as documentary research. As a result, the researcher found that the “adat' el” (Heavenly Council) in Psalm 82 is a heavenly meeting. It consists of angels and gods with Yahweh being the supreme head of the council. This created awareness about the almighty power of God (Yahweh) both in heaven and on earth. God is also faithful and just to all. The other gods therefore are deities or angels who were created by God to serve Him only, even though Ps 82 calls both Yahweh and the deities “'elohim”. Is used for supernatural beings in general.

Hence, the result of this study about the meaning of “adat' el” (Heavenly Council), the researcher intended to introduce this perspective for church leaders to be aware of using their power to criticize others because power is given to them from God. Also, Christians who fear the power of evil spirits may not feel so anymore because no power at all could harm them.

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย	1
1.2 โจทย์หรือคำถามวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	5
2.1 ความหมายของสภา	5
2.2 ความหมายของสวรรค์	10
2.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับอะตอมเทล (สภาสวรรค์)	12
2.4 พระธรรมสุดดี	15
2.5 แนวคิดเรื่องทูตสวรรค์ในพันธสัญญาเดิม	17
บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย	23
3.1 ศึกษาแหล่งข้อมูลจากเอกสาร	23
3.2 การอรรถวิเคราะห์พระคัมภีร์	24
3.3 วิเคราะห์ข้อมูล	24
บทที่ 4 ผลการวิจัย	26
4.1 เวลาเขียน และผู้เขียน	26
4.2 ศึกษาบริบท (สดด. 81, 83)	27

4.3 ศึกษาโครงสร้าง.....	28
4.4 ศึกษาความหมายของคำ.....	30
4.5 ศึกษาศาสนศาสตร์	38
4.6 ศึกษาเบื้องหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม.....	39
4.7 ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	40
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ.....	42
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	42
5.2 คำแนะนำสำหรับผู้นำคริสตจักรและคริสเตียน.....	44
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย	48
5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในอนาคต.....	48
บรรณานุกรม.....	50
ภาคผนวก ก.....	54
ประวัตินักวิจัย	56

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์แต่ละฉบับ.....	13
---	----

สารบัญโครงสร้างแผนภาพ

แผนภาพที่ 1 โครงสร้างข้อพระคัมภีร์สดุดี 82:1-8.....	28
---	----

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

จากการศึกษาคริสตจักรในสังคมไทยมีจำนวนไม่มากนักที่มีการสอนและอ้างถึงข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวกับเรื่องราวบนฟ้าสวรรค์ (โลกฝ่ายวิญญาณ) สังคมไทยมีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องฟ้าสวรรค์ว่าเป็นสถานที่บริสุทธิ์และมีแต่สิ่งดีงามเท่านั้น แต่ฟ้าสวรรค์ที่กล่าวถึงในงานวิจัยนี้เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อยู่บนฟ้าสวรรค์ (โลกฝ่ายวิญญาณ) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระธรรมสดุดี 82 ซึ่งมีมุมมองที่แตกต่างกันผู้วิจัยจึงได้ทำการอธิบายเพิ่มเติมไว้ในบทที่ 2

เนื่องมาจากการศึกษาพบว่างานเขียนวรรณกรรมในเรื่องบนฟ้าสวรรค์นั้นมีน้อยมาก ทำให้มองว่าเป็นเรื่องที่ไกลตัวและอาจเป็นเรื่องใหม่สำหรับสังคมคริสเตียนไทยด้วยเช่นกัน ซึ่งส่งผลให้ผู้นำคริสตจักรไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างชัดเจนจึงไม่มีการสอนในคริสตจักร แต่จริงแล้วพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยเรื่องบนฟ้าสวรรค์ (โลกฝ่ายวิญญาณ) ผ่านทางพระคัมภีร์อยู่เสมอแต่น้อยคนนักที่จะทำการศึกษาและทำความเข้าใจ จึงทำให้คริสเตียนไทยมีจินตนาการแบบจำกัดเกี่ยวกับเรื่องนี้เฉพาะแต่เรื่องที่พระเจ้าทรงประทับอยู่บนฟ้าสวรรค์และมีทูตสวรรค์ที่คอยรับใช้ที่อยู่เท่านั้น และอำนาจของพระเจ้านั้นก็มีอยู่เหนือโลกที่มองเห็นได้เท่านั้นเอง ด้วยเหตุนี้เองคริสเตียนส่วนใหญ่จึงคิดไม่ถึงว่าบนสวรรค์นั้นจะมีสภาพของพระเจ้าอยู่ด้วย

สารบัญญ บุญเกียรติ (2560) กล่าวว่า เป็นเพราะคริสเตียนไทยมองว่าพระเจ้าเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์แทนที่จะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ จึงส่งผลให้คริสเตียนไทยจำนวนมากเกิดความเข้าใจผิดว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่แต่อยู่ห่างไกล จึงทำให้ความสัมพันธ์ที่มีต่อพระเจ้าเกิดขึ้นเฉพาะเวลาที่อธิษฐานเมื่อเจอปัญหาหรือมีสการพระเจ้ายกมือต่อเมื่ออยู่ที่คริสตจักรเท่านั้น ผลที่ตามมาคือคริสเตียนไทยจำนวนมากรู้จักพระเจ้าแค่ผิวเผิน และพร้อมที่จะทิ้งพระเจ้าไปหาสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ หากพระองค์ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของพวกเขา โดยลืมไปว่าพระเจ้าไม่เพียงแต่ทรงสร้างแผ่นดินโลกเท่านั้นแต่ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ด้วย ทั้งยังทรงเป็นพระเจ้าที่มีอำนาจเหนือทุกสิ่งที่อยู่บนฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลกอีกด้วย รวมถึงการพิพากษาเหล่าทูตสวรรค์บนฟ้าสวรรค์เพื่อสำแดงถึงความยุติธรรมและความสัตย์ซื่อของพระเจ้า

เช่นเดียวกับผู้เขียนพระธรรมสดุดี 82 ที่พบเจอกับเหตุการณ์ที่ไม่ยุติธรรมและลำเอียงของผู้นำที่มีต่อประชากร จึงได้ร้องขอความยุติธรรมจากพระเจ้า โดยพูดถึงสภาสวรรค์ของพระเจ้าซึ่งมีพระเจ้าเป็นประธาน เพราะผู้เขียนทราบว่าพระเจ้าผู้มียอำนาจสูงสุด ทรงสัตย์ซื่อและยุติธรรม เป็นการบรรยายภาพบนฟ้าสวรรค์ (โลกฝ่ายวิญญาณ) ซึ่งเป็นที่ประทับของพระเจ้าและเหล่าทูตสวรรค์ เพื่อให้เห็นว่าการศึกษาของพระเจ้านั้นไม่ได้มีแค่บนแผ่นดินโลกเท่านั้น แต่รวมไปถึงบนฟ้าสวรรค์ด้วย นั่นคือการที่พระเจ้าทรงลุกขึ้นยืนในสภาสวรรค์ เป็นการบ่งบอกถึงอำนาจของพระเจ้าด้วยการพิพากษาพระเหล่านั้นที่มีความลำเอียง เพื่อให้รู้ว่าผลที่พวกเขากระทำคือ ความมอญติธรรมและความลำเอียงนั้นทำให้รากฐานของโลกสั่นคลอน

ระหว่างที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 อาจารย์ประจำวิชาอรรถาธิบายพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ได้กล่าวถึงข้อพระคัมภีร์จากสดุดี 82 ในชั้นเรียนซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับสภาสวรรค์ ซึ่งถือเป็นความรู้ใหม่สำหรับผู้วิจัย และนักศึกษาในชั้นเรียนที่ยังไม่เคยได้ยินเรื่อง “สภาสวรรค์” มาก่อนด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเกิดความสนใจและอยากศึกษาเพิ่มเติม เพื่อที่จะได้มีความรู้และเกิดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้มากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันผู้วิจัยได้ลองสอบถามเพื่อนผู้รับใช้ที่เป็นคริสเตียนและที่จบการศึกษาจากพระคริสตธรรมเกี่ยวกับเรื่องของ “สภาสวรรค์” ส่วนใหญ่ไม่เคยได้ฟังหรือศึกษาเรื่องนี้มาก่อนเหมือนกัน จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยเพิ่มความสนใจใคร่รู้ที่จะทำเกี่ยวกับเรื่องนี้คือ “ความหมายของอะดัมเอล (สภาสวรรค์) จากสดุดี 82” เนื่องจากต้องการที่จะทราบว่า “พระทั้งหลาย” สดุดี 82:1,6 ที่กล่าวถึงนั้นเป็นมนุษย์ หรือว่าเทพต่าง ๆ เพราะหากเป็นเทพก็ต้องมีเรื่องทูตสวรรค์เข้ามาเกี่ยวข้องอย่างแน่นอน ซึ่งการศึกษาผ่านทางพระคัมภีร์เราจะพบว่าพระเจ้าทรงค่อยๆ เปิดเผยเรื่องเกี่ยวกับทูตสวรรค์ในช่วงเวลาหลังจากที่ชนชาติอิสราเอลตกเป็นเชลย และไม่เพียงแต่กล่าวถึงเฉพาะทูตสวรรค์ที่ดีและไม่ดีเท่านั้น ทั้งนี้เมื่อกล่าวถึงเหล่าทูตสวรรค์เรื่องของซาตานก็มักจะเฟื่องฟูไปด้วย แต่ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมนั้นกล่าวชัดเจนว่าซาตานเป็นผู้ที่อยู่ใต้อำนาจและการปกครองของพระเจ้า ดังนั้นซาตานจะทำสิ่งใดไม่ได้เลยหากไม่ได้รับอนุญาตจากพระเจ้า (โยบ 1:6, 2:1)

ที่ผ่านมายังไม่มีการศึกษาในเรื่องอะดัมเอล (สภาสวรรค์) อย่างกว้างขวางและไม่มีข้อมูลที่ปรากฏชัดเจนในงานด้านวรรณกรรม ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความหมายของอะดัมเอล (สภาสวรรค์) ว่าอำนาจของพระเจ้าที่มีอยู่บนฟ้าสวรรค์มีความเป็นมาอย่างไรรวมถึงผู้ร่วม ประชุม “พระทั้งหลาย” คือใคร เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้นำคริสตจักรที่จะตระหนักถึงความสำคัญในการใช้อำนาจว่ามาจากพระเจ้า ทั้งใส่ใจในการสอนถึงเรื่องบนฟ้าสวรรค์ (โลกฝ่ายวิญญาณ) ให้กับผู้เชื่อเพื่อจะารู้ถึงเรื่องบนฟ้าสวรรค์มากขึ้น

1.2 โจทย์หรือคำถามวิจัย

ผู้วิจัยต้องการที่จะทราบความหมายของคำว่า อะดัทเอล (สภาสวรรค์) นั้นเป็นอย่างไร อำนาจของพระเจ้าที่มีบนฟ้าสวรรค์นั้นมากมายเท่าใด รวมถึง “พระทั้งหลาย” ที่พูดถึงนั้นแท้จริงแล้ว เป็นมนุษย์ หรือเทพจึงได้เลือกทำการศึกษาศาสดา 82

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อทำการศึกษา อะดัทเอล (สภาสวรรค์) จากศุติ 82 ว่ามีความหมายอย่างไร

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาเฉพาะพระธรรมศุติ 82 เป็นหลัก โดยเน้นอำนาจของพระเจ้าทั้งความหมายของอะดัทเอล (สภาสวรรค์) รวมถึงคำว่า “พระทั้งหลาย” ในพระธรรมศุติบทที่ 82 ว่าเป็นมนุษย์หรือเทพเท่านั้น จะไม่ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อของชาวคานาอัน ถึงแม้ว่าชาวคานาอันมีเบื้องหลังทางประวัติศาสตร์ทางความเชื่อเกี่ยวกับสภาสวรรค์ เพราะหาข้อมูลได้ยากและต้องศึกษาทั้งประวัติศาสตร์ และพระต่าง ๆ ของชาวคานาอัน ทั้งต้องใช้เวลาในการศึกษานานพอสมควร นอกจากนี้อยู่นอกขอบเขตการศึกษาด้วย รวมถึงแม้จะมีการอ้างข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงซาตานแต่จะไม่ศึกษาเรื่องราวของซาตาน สำหรับข้อพระคัมภีร์ที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้พระคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน 2011 ในการศึกษาค้นคว้าอ้างอิง

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1) ให้เข้าใจและเห็นภาพของโลกฝ่ายวิญญาณได้ชัดเจนยิ่งขึ้นโดยผ่านทางพระคัมภีร์ เพื่อที่จะเข้าใจถึงพระลักษณะของพระเจ้าชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะอำนาจในความยุติธรรมและความสัตย์ซื่อของพระเจ้า นอกจากนี้ช่วยให้ผู้นำคริสตจักรเปิดมุมมองที่กว้างในการสอนพระคัมภีร์ให้กับคริสเตียนด้วย

2) เป็นการช่วยให้คริสเตียนเข้าใจถึงความจำกัดของสิ่งทรงสร้างรวมถึงทูตสวรรค์ต่าง ๆ โดยเฉพาะเหล่าวิญญาณที่อยู่เหนือมนุษย์ รวมถึงเรื่องภูตผีต่าง ๆ ที่สร้างความกลัวในด้านมิติของฝ่ายวิญญาณต่อคริสเตียน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

אֱלֹהִים (Elohim) ใน The Anchor Bible Dictionary (น. 214-217) เขียนไว้ว่าคำนี้มาจากภาษาฮีบรูแปลว่า “พระเจ้า” มีลักษณะสองแบบ 1) เอกพจน์ หมายถึง พระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว พระเจ้า “God” พระ (ชายหรือหญิง) ผู้ที่เหมือนพระเจ้า งานของพระเจ้าหรือ สิ่งพิเศษที่เป็นของพระเจ้า 2) พหูพจน์ หมายถึง ผู้ปกครอง ผู้พิพากษา ผู้ที่มีลักษณะของพระเจ้า ทูตสวรรค์ พระทั้งหลาย

כְּנֵס הַשָּׁמַיִם (Heavenly Council) งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะค้นคว้าความหมายของคำนี้จากสดุดี 82 เพื่อให้รู้ชัดเจนว่ามีหมายความว่าอย่างไร

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยนี้เพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความหมายของอะดัลเทอล (สภาสวรรค์) โดยเน้นการศึกษาถึงอำนาจของพระเจ้าที่มีในสภาสวรรค์ว่าเป็นอย่างไร อีกทั้งผู้ร่วมประชุมคือใครเป็นมนุษย์หรือว่าทูตสวรรค์เพราะมีการเรียกผู้เข้าร่วมประชุมเหล่านั้นว่าเป็นบุตรองค์ผู้สูงสุด เพื่อให้ผู้นำในคริสตจักรสอนอธิบายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาสวรรค์ในคริสตจักรได้ รวมถึงให้คริสเตียนที่จะรู้ถึงอำนาจของพระเจ้านั้นไม่เพียงอยู่บนโลกแต่อยู่ที่บนสวรรค์ที่ประทับของพระองค์ด้วยเช่นกัน เป็นการรู้จักพระลักษณะของพระเจ้ามากขึ้นเพื่อเปิดมุมมองที่กว้างในการศึกษาพระคัมภีร์ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 ความหมายของสภา
- 2.2 ความหมายของสวรรค์
- 2.3 เข้าใจเกี่ยวกับสภาสวรรค์
- 2.4 พระธรรมสดุดี
- 2.5 แนวคิดเรื่องทูตสวรรค์

2.1 ความหมายของสภา

2.1.1 สภาในประเทศไทย

ความหมายจาก พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย ราชบัณฑิตยสถาน (หน้า1164) “สภา” คือ คำนาม หมายถึง องค์การหรือสถานที่ประชุม เช่น สภาผู้แทนราษฎร สภาสตรีแห่งชาติ สภามหาวิทยาลัย วุฒิสภา. (ป.,ส.). ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอยู่โดยทั่วไปเมื่อกล่าวถึงสภาในประเทศไทย

วัชรพร ยอดมิ่ง (2559) ได้อธิบายไว้ว่า เป็นที่รู้จักกันอยู่แล้วว่าประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามระบบรัฐสภา โดยมีรัฐสภาเป็นสถาบันตัวแทนของประชาชน อันประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา การทำงานของสมาชิกทั้งสองสภานั้นจะต้องมีการประชุมหารือกันเพื่อดำเนินการหรือลงมติในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งการประชุมดังกล่าวถือว่าเป็นการประชุมที่มีลักษณะพิเศษกว่าการประชุมปกติ เรียกว่า “การประชุมสภา” การ

ประชุมสภาหมายถึง การประชุมของสมาชิกรัฐสภา เมื่อรัฐสภาประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยรัฐสภาจะประชุมร่วมกันหรือแยกกันย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ (มาตรา 88 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550) สามารถแบ่งการประชุมสภาได้ 3 ประเภทตามประเภทของสมาชิกสภา คือ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร การประชุมวุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

1. การประชุมสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง การประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาเรื่องใด ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร นอกจากจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นองค์ประชุมแล้วยังมีรัฐมนตรี และผู้ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมอนุญาตเข้าร่วมประชุมด้วย ทั้งนี้ โดยมีข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเป็นเครื่องมือในการดำเนินการประชุม ผู้ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ทำหน้าที่แทน การประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น เป็นการทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ คือ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือ ร่างพระราชบัญญัติ และพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนด ทำหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการตั้งกระทู้ถาม และการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล รวมถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบเรื่องต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดด้วย

2. การประชุมวุฒิสภา หมายถึง การประชุมของสมาชิกวุฒิสภาเพื่อพิจารณาเรื่องใด ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา ในการประชุมวุฒิสภานอกจากจะมีสมาชิกวุฒิสภาเป็นองค์ประชุมแล้วยังมีรัฐมนตรี และผู้ที่ประธานวุฒิสภาหรือผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมอนุญาตเข้าร่วมประชุมด้วย ทั้งนี้ โดยมีข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการประชุม ผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมวุฒิสภา ได้แก่ประธานวุฒิสภาหรือรองประธานวุฒิสภาผู้ทำหน้าที่แทน การประชุมวุฒิสภาเป็นการทำหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เช่น ทำหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ทำหน้าที่การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยการตั้งกระทู้ถามและเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่มีการลงมติ ทำหน้าที่ในการพิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรง

ตำแหน่งในองค์กรต่าง ๆ เช่น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ยังทำหน้าที่พิจารณาถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีพฤติการณ์ร้ายผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

3. การประชุมร่วมกันของรัฐสภา หมายถึง การประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาาร่วมกัน เพื่อพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่รัฐธรรมนูญกำหนด เช่น การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ การแถลงนโยบาย การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม การรับฟังคำชี้แจงและการให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เป็นต้น ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภานั้นจะต้องมีข้อบังคับการประชุมรัฐสภาแยกต่างหากอีกฉบับหนึ่ง แต่ถ้ายังไม่มีข้อบังคับการประชุมรัฐสภาจะต้องนำข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรมาใช้บังคับโดยอนุโลม และผู้ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ได้แก่ ประธานรัฐสภา ซึ่งก็คือ ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้ที่เป็นรองประธานรัฐสภาโดยตำแหน่ง คือ ประธานวุฒิสภา

2.1.2 สภาของสภาคริสตจักรในประเทศไทย

สภาคริสตจักรในประเทศไทย (2541) ได้อธิบายถึงลักษณะสภาหรือการประชุมของสภาคริสตจักรในประเทศไทยโดยเรียกว่า “สมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทย” โดยมีระบบดังต่อไปนี้

สมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทยถือเป็นที่ประชุมสูงสุดของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ประกอบด้วยสมาชิกสามัญ ได้แก่ คณะกรรมการอำนวยการสภาคริสตจักรในประเทศไทยผู้แทนคริสตจักรภาคตามจำนวน คริสตจักรภาคขนาดเล็ก คริสตจักรภาคขนาดกลาง คริสตจักรภาคขนาดใหญ่ ผู้แทนพันธกิจด้านการศึกษา ผู้แทนพันธกิจด้านการแพทย์ ซึ่งแต่ละส่วนจะส่งตัวแทนได้จำนวน 10-20 คนเท่านั้น ต่อมาคือสมาชิกสมทบ ได้แก่ที่ปรึกษากฎหมายสภาคริสตจักรในประเทศไทย ศาสนาจารย์ ฆราวาสผู้ร่วมงาน ผู้แทนจากหน่วยงาน และกรรมการต่าง ๆ บุคคลอื่น ๆ ที่คณะกรรมการอำนวยการสภาคริสตจักรในประเทศไทยกำหนด

สมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่พิจารณาและกำหนดนโยบายของสภาคริสตจักรในประเทศไทย เลือกตั้งผู้บริหารสภาคริสตจักรในประเทศไทย ได้แก่ประธานสภาคริสตจักร

ในประเทศไทย รองประธานสภาคริสตจักรในประเทศไทย เลขาธิการสภาคริสตจักรในประเทศไทย เภรณัฐสภาคริสตจักรในประเทศไทย รวมถึงการพิจารณาอนุมัติตั้งหรือยุบคริสตจักรภาค พิจารณาเลือกตั้ง คณะกรรมการตีความธรรมนูญแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย พิจารณาญาติติ และมติของคริสตจักรภาคที่ได้เสนอต่อสมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทย เลือกตั้งกรรมการอำนวยการสภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งการเลือกตั้งนั้นจะจัดขึ้นในทุกสองปีโดยคณะกรรมการอำนวยการสภาคริสตจักรในประเทศไทย เป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุมสมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทย และต้องแจ้งให้คริสตจักรภาค หน่วยงาน และสถาบันในสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย และมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ทราบ ล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ต่อทุกตำแหน่งที่มีส่วนในการประชุมสมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทย แต่หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนก็สามารถเรียกประชุมได้ เรียกประชุมสมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยให้คณะกรรมการอำนวยการสภาคริสตจักรในประเทศไทยเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ ต้องแจ้งให้คริสตจักรภาค หน่วยงานและ สถาบันในสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย และมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยทราบล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน คริสตจักรภาคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนคริสตจักรภาคทั้งหมดเสนอให้คณะกรรมการดำเนินงานสภาคริสตจักรในประเทศไทย เรียกประชุมสมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทย เพื่อพิจารณาญาติติ หรือข้อเสนอใดในกรณีนี้ให้คณะกรรมการดำเนินงาน สภาคริสตจักรในประเทศไทยเรียกประชุมสมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทย ภายในหกสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับข้อเสนอ หากไม่เรียกประชุมภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้เสนอให้เรียกประชุมสมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทยยอมมีสิทธิ์เรียกประชุมสมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทยได้ทันที โดยอนุโลมองค์ประชุมต้องมีสมาชิกจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสามัญเท่าที่มีอยู่เข้าร่วมประชุมจึงจะครบเป็นองค์ประชุม องค์ประชุมต้องมีผู้แทนของคริสตจักรภาคเกินกึ่งหนึ่งของจำนวน คริสตจักรภาครวมอยู่ด้วยสมาชิกสามัญมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในมติ และญาติติต่าง ๆ ที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุม”

2.1.3. สภาของชนชาติอิสราเอลในพระคัมภีร์

สำหรับชนชาติอิสราเอลนั้นความคิดโดยทั่วไปเกี่ยวกับ “สภา” คือการประชุมของอิสราเอลซึ่งมีประธานเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เช่น บุโรหิต กษัตริย์ ผู้เผยพระวจนะ ผู้วินิจฉัย ผู้นำเหล่านี้เป็นที่รู้จักกันดีของชนชาติอิสราเอล ดังนั้นสภาหรือการประชุมของชนชาติอิสราเอลในแต่ละสมัยก็จะมีความแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับแต่ละสมัยนั้นคนกลุ่มใดที่มีบทบาทมากที่สุด ซึ่งสามารถแบ่งตามแต่ละสมัยได้ดังต่อไปนี้

2.1.3.1 สภาพช่วงสมัยก่อนมีกษัตริย์

เห็นได้ว่าพระเจ้าทรงเลือกผู้นำที่สามารถตัดสินแทนเพื่อประชากรของพระองค์ ทรงใช้โมเสสเป็นผู้นำชนชาติอิสราเอลออกจากความเป็นทาส โมเสสจึงกลับลงมาจากภูเขาแล้วเรียกประชุมผู้อาวุโสของอิสราเอลมาแจ้งให้พวกเขาทราบทุกถ้อยคำที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้เขากล่าว แต่สำหรับมนุษย์การที่จะมีภาระใจรับผิดชอบต่อชนทั้งชาตินั้นไม่ใช่เรื่องง่ายหรือทำเองให้สำเร็จได้ทั้งหมด จึงต้องมีการเลือกผู้นำขึ้นมาช่วยหน้าที่ร่วมกัน (อพย. 18:25-26) “โมเสสจึงเลือกผู้นำที่มีความสามารถขึ้นมาจากชนชาติอิสราเอลเพื่อตั้งเป็นหัวหน้าช่วยกันปกครองคนตั้งแต่กลุ่มใหญ่จนไปถึงกลุ่มเล็ก ทุกคนต่างมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการพิพากษาคดีต่าง ๆ ของประชาชน” ซึ่งเป็นคดีเล็กน้อยที่เขาพอจะตัดสินให้ได้แต่คดีใหญ่ๆนั้นก็ยังคงต้องนำไปแจ้งให้โมเสส เพื่อโมเสสจะทูลถามพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงรู้ทุกการกระทำของมนุษย์รวมถึงจิตใจด้วย เมื่อได้คำตอบแล้วโมเสสก็จะนำมาแจ้งให้ทุกคนได้รับทราบพร้อมกันต่อหน้าทุกคน และทุกคนที่ได้ยินก็จะปฏิบัติตามการตัดสินที่มาจากพระเจ้า (อพย. 19:7-8; ยชว. 18:1) ซึ่งประชากรของอิสราเอลทุกคนต่างมีสิทธิที่จะเข้าร่วมการประชุม

เพื่อให้เห็นถึงการให้ความสำคัญและการใส่ใจต่อการประชุมของชนชาติอิสราเอล พระเจ้าจึงได้ทรงประทานแผ่นดินแห่งพันธสัญญาไว้ในการครอบครองของพวกเขา (เฉลยธรรมบัญญัติ 1:15-18) รวมถึงการเลือกผู้นำจากระดับชนชาติจนถึงการเลือกผู้นำของแต่ละเผ่า ซึ่งการเลือกผู้นำเผ่าก็จะเลือกผู้ที่มีความสามารถมีปัญหาและมีชื่อเสียงเพื่อที่จะช่วยปกครองคนตั้งแต่ หลักพัน หลักร้อย หลักลิบจนไปถึงพนักงานต่าง ๆ ของแต่ละเผ่า การให้ความร่วมมือในการกระทำสิ่งที่พึงกระทำเพื่อทำการพิพากษาคดีของพี่น้อง การตัดสินอย่างยุติธรรมทั้งต่อคนในเผ่าและคนต่างด้าวที่มาอาศัยด้วย การไม่ลำเอียงในการพิพากษาคดีคือการให้ความยุติธรรมแก่ทุกคนที่เข้ามาขอความยุติธรรม โดยไม่มองที่อายุหรือฐานะของผู้นั้น พระเจ้าตรัสว่าอย่ากลัวหน้ามนุษย์เลยเพราะการพิพากษานั้นเป็นของพระเจ้า การให้ความสำคัญต่อผู้นำก็โดยการนำคดีที่ยากไปให้ผู้นำสูงสุดเป็นผู้ตัดสิน เพื่อจะได้รับคำแนะนำที่ดีแล้วจึงสามารถนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้อง เห็นได้ชัดว่าไม่ว่าจะเป็นการประชุมในสภาของระดับชนชาติหรือชนเผ่าแม้แต่กลุ่มเล็กน้อยที่สุด สำหรับชนชาติอิสราเอลแล้วพระเจ้าก็ยังคงเป็นผู้นำสูงสุดในการประชุม

2.1.3.2 สภาพช่วงสมัยมีกษัตริย์

เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์เราจะพบว่าในช่วงสมัยที่มีกษัตริย์ปกครองนั้นก็จะมีปุโรหิตหรือผู้เผยพระวจนะควบคู่ไปด้วย ตัวอย่างเช่น กษัตริย์ซาอูลก็มีปุโรหิตชามูเอล กษัตริย์ดาวิดและกษัตริย์ซาโลมอนก็มีผู้เผยพระวจนะนาธาน ในช่วงสมัยของชามูเอลปุโรหิตและผู้เผยพระวจนะเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้าและชนชาติอิสราเอล เป็นช่วงที่ชนชาติอิสราเอลขอให้แต่งตั้งกษัตริย์เพื่อปกครอง

พวกเขา จากนั้นจึงมีการเรียกประชุมรวมตัวกันแล้วซาอูเอลก็ได้พูดในสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงตรัสกับชนชาติอิสราเอล โดยการที่จะแต่งตั้งพระราชาให้พวกเขาตามที่ขอโดยการทรงเลือกจากพระเจ้า จึงได้ตั้งซาอูเอลให้เป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล และมีซาอูเอลเป็นปุโรหิตเพื่อให้คำแนะนำและคำปรึกษาด้านต่าง ๆ โดยมีพระเจ้าเป็นผู้นำสูงสุดอยู่เสมอ (1 ซมอ. 13:1-14)

ต่อมาหลังจากที่กษัตริย์ซาอูเอลตายพวกผู้ใหญ่ทั้งหมดของอิสราเอลก็มาเฝ้าพระราชาที่เมืองเฮโบรนและได้ทำพันธสัญญาต่อกันเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ จากนั้นพวกเขาก็เจิมตั้งดาวิดให้เป็นพระราชาเหนืออิสราเอล (2 ซมอ. 5:3) โดยมีผู้เผยพระวจนะนาธานคอยให้คำปรึกษาและตักเตือนเมื่อมีการกระทำที่ไม่ถูกต้อง และกษัตริย์องค์สุดท้ายของอิสราเอลก่อนที่จะแตกเป็นอิสราเอลเหนือและใต้ คือ กษัตริย์ซาโลมอนผู้ที่สร้างพระนิเวศสำหรับพระยาห์เวห์ (1 พกษ. 8:14) และกษัตริย์ซาโลมอนก็ได้ช่วยพรชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมด ขณะที่ชุมนุมชนอิสราเอลยืนอยู่นั้น

จากนั้นในสมัยต่อมาผู้เผยพระวจนะมีการตั้งสภาชุมนุมขึ้นโดยมีผู้เผยพระวจนะเป็นคนกลางระหว่างชนชาติอิสราเอลกับพระเจ้า โดยการประกาศเผยพระวจนะ การรื้อฟื้นธรรมเนียมปฏิบัติ การเรียกร้องให้ชนชาติอิสราเอลหันกลับมาหาพระเจ้าและพยากรณ์ถึงสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้กับชนชาติของพระเจ้า สังเกตได้ว่าหลังจากที่มีกษัตริย์ปกครอง การชุมนุมของอิสราเอลจะมีผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเป็นคนกลางและกษัตริย์เป็นตัวแทนของชนชาติอิสราเอล และส่วนใหญ่มักจะตั้งขึ้นเพื่อทบทวนการทรงนำของพระเจ้า การย้ำเตือนให้ดำเนินตามธรรมเนียมปฏิบัติ และการเน้นถึงพระสัญญาอันมั่นคงของพระเจ้าที่มีต่อชนชาติอิสราเอล ช่วงสมัยผู้เผยพระวจนะจะเห็นได้ว่าชนชาติอิสราเอลมักเอาตนเองเป็นที่ตั้งมากกว่าเชื่อฟังในพระเจ้าและผู้เผยพระวจนะ จนถึงผู้เผยพระวจนะคนสุดท้ายในพันธสัญญาเดิมคือผู้เผยพระวจนะมาลาคีย์

2.2 ความหมายของสวรรค์

การกล่าวถึงสวรรค์ของแต่ละชนชาติและความเชื่อนั้น ย่อมมีมุมมองความคิดหรือความเชื่อที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากที่มาของแต่ละชนชาติต่างกัน บางชนชาติอาจมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานแต่สำหรับบางชนชาตินั้นยังคงมีมาได้ไม่ยาวนานนัก แต่มีสิ่งหนึ่งที่ทุกชนชาติหรือทุกความเชื่อมีความคิดที่เหมือนกันคือสวรรค์นั้นมีอยู่จริง เพียงแค่ว่าบนสวรรค์ของแต่ละความเชื่อนั้นใครเป็นผู้ครอบครองและสิ่งใดบ้างที่มีสิทธิอยู่บนสวรรค์

2.2.1 แนวคิดของชนต่างชาติ

ในสังคมไทยแนวคิดเรื่องสวรรค์นั้นเป็นคำพูดที่ติดปากคนไทยอยู่เสมอและมักจะพูดพร้อมกับคำว่า “นรก” เช่น “สวรรค์ในอกนรกในใจ” เพราะสวรรค์ในความคิดของคนไทยเป็นที่อยู่สำหรับ

เทพที่ดีหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์อาศัยอยู่ ไม่ว่าจะ เป็นเทพแห่งไฟ เทพแห่งน้ำ จึงไม่มีความชั่วร้ายหรือแม้แต่เทพที่ไม่ได้อยู่บนสวรรค์ เช่น “การพูดว่าคนดีตายไปก็ขึ้นสวรรค์” หรือ “คนที่กระทำความดีตายไปเป็นเทวดาที่บนสวรรค์แล้ว” จึงเห็นได้ว่าสวรรค์นั้นเป็นที่บริสุทธิ์ปราศจากความบาป

เบญจวรรณ ชยางกูร ณ อยุธยา (2559) กล่าวไว้ว่า “ตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา สวรรค์ไม่ใช่จุดหมายที่แท้จริงของพระพุทธศาสนา การทำบุญหรือความดีไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อการไปสวรรค์ เพราะจุดหมายที่แท้จริงคือนิพพาน การดับกิเลส และความทุกข์อย่างสิ้นเชิง トラบใดที่ยังเวียนว่ายตายเกิด แม้จะอยู่ในสวรรค์ ก็ไม่อาจพ้นจากทุกข์ได้อย่างแท้จริง กรรมมีความสัมพันธ์กับเรื่องนรกและสวรรค์อย่างใกล้ชิด เพราะนรกและสวรรค์ ก็คือ สภาพชีวิตที่เป็นผลของกรรม โดยมีลักษณะคล้ายตามการกระทำของสัตว์ทั้งหลาย การทำความดีเป็นหนทางที่ปลอดภัยที่สุด เพราะคนธรรมดาทั่วไป ไม่สามารถพิสูจน์ได้อย่างเด็ดขาดแน่นอนว่านรกและสวรรค์แบบข้ามภพข้ามชาติมีหรือไม่ และนรกและสวรรค์ในชาติปัจจุบันก็มีให้ทุกคนได้ประจักษ์อยู่แล้ว เราจึงควรทำความดีและหลีกเลี่ยงความชั่วตามที่พระพุทธเจ้าทรงแนะนำไว้ เพราะการเกิดมาเป็นมนุษย์ที่มีโอกาสทำความดีนั้นยากมากหรือมีโอกาสน้อยมาก ดังพุทธพจน์ที่ทรงเปรียบเทียบโอกาสที่จะได้เกิดเป็นมนุษย์ยากเหมือนเต่าตาบอดที่ใน 100 ปี โผล่ขึ้นมาจากน้ำครั้งเดียวยากที่จะสอดคอเข้าไปในแอกที่มีรูเดียวได้” สุตตันตปิฎก ส ยุตตนกาย มหาวารวรรค (ภาษาไทย) หรือมีโอกาสน้อยมากเหมือนฝุ่นในปลายเล็บ ซึ่งมีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับฝุ่นในแผ่นดินใหญ่

2.2.2 แนวคิดของชนชาติอิสราเอล

คณะผู้เชี่ยวชาญของโลออนส์ (2537) ได้กล่าวว่า แนวความคิดเรื่องสวรรค์ของชนชาติอิสราเอลนั้น ตามความคิดชาวฮิวไรต์คำนี้หมายความถึงท้องฟ้า หรือที่เรียกกันว่า “ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก” ซึ่งหมายถึงจักรวาลทั้งหมดนั่นเอง นอกจากนั้นสวรรค์ยังหมายถึงที่ประทับของพระเจ้าที่ห้อมล้อมไปด้วยทูตสวรรค์ที่รับใช้พระองค์ เมื่อพระเยชูทรงอธิษฐาน พระองค์ทรงอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดาผู้ทรงสถิตในฟ้าสวรรค์” และพระเยชูยังทรงได้สัญญาไว้กับคริสเตียนด้วยว่าพระองค์ได้เตรียมที่สำหรับผู้ที่เชื่อทุกคนหลังจากที่จากโลกนี้ไปแล้ว ดังนั้นสวรรค์จึงเป็นสถานที่ซึ่งทูตสวรรค์และผู้เชื่อทุกคนร่วมใจกันนมัสการพระเจ้า แล้วสวรรค์มีลักษณะอย่างไร พระคัมภีร์ได้บอกว่าเป็นบ้านซึ่งเป็นที่ให้เราพักผ่อนและรับใช้พระเจ้า ไม่มีสิ่งชั่วร้ายและมีแต่ความปลอดภัยจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเป็นที่ซึ่งไม่มีน้ำตาและความเจ็บปวด ไม่มี ความอ่อนแอ ไม่มีกลางคืน ไม่มี การหลับนอน มีแต่ความสุขชั่วนิรันดร์ (มธ.6:9; นหม. 9:6) แต่ผู้วิจัยอยากให้ผู้อ่านใคร่ครวญเรื่องสวรรค์ในมุมมองของสวรรค์จากสดุดี 82 เนื่องจากการกล่าวถึงสวรรค์ในตอนนี้เป็น การพูดถึงโลกในฝ่ายวิญญาณที่เฉพาะเจาะจงสำหรับชนชาติอิสราเอลกับพระยาห์เวห์ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมมากกว่า

2.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับอะดัทเอล (สภาสวรรค์)

จากการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาสวรรค์ในหนังสือต่าง ๆ และหนังสืออธิบายพระธรรมสดุดี 82, 89 รวมถึงพระธรรมโยบ 1:6, 2:1 ได้พูดถึงเรื่องสภาสวรรค์ไว้ดังนี้

2.3.1. ความหมายของอะดัทเอลในพระคัมภีร์

ปัญญา โขชัยชาญ (2558) เนื่องจากพระคัมภีร์ในภาษาไทยมีการแปลหลายฉบับและผู้แปลก็อยู่ต่างสมัยและต่างความคิด โดยสมาคมพระคริสตธรรมของแต่ละแห่งก็จะพิจารณาว่าจะแก้ไขคำแปลของฉบับนั้นหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้เพราะภาษามีชีวิต เมื่อเวลาผ่านไปภาษามีการเปลี่ยนแปลง คำบางคำหรือวลีบางวลีอาจมีความหมายเปลี่ยนไปจากเดิมหรืออาจไม่เหมาะสมกับบริบทที่ปรากฏในเวลาต่อมา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแก้ไขคำแปลพระคัมภีร์เพื่อให้

ก. สื่อความหมายได้ตรงกับความหมายในภาษาเดิมคือภาษาที่ใช้บันทึกพระคัมภีร์ อันได้แก่ ภาษาฮีบรู ภาษาอารามิค และ ภาษากรีก

ข. สื่อสารได้อย่างถูกต้องแก่คนยุคปัจจุบันโดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับแต่ละยุคแต่ละสมัย

เราจำเป็นต้องเข้าใจว่า สมาคมฯ แก้ไขคำแปลพระคัมภีร์ แต่ไม่ได้แก้ไขถ้อยคำในภาษาเดิมที่พระเจ้าทรงให้ผู้รับใช้เขียนพระคัมภีร์ในสมัยโบราณ ทั้งนี้ เพราะคำ วลี ที่เคยใช้ในอดีตนั้นทำหน้าที่สื่อความหมายได้ดี ถูกต้อง เหมาะสมกับสมัยนั้น แต่พอเวลาเปลี่ยนไป คำหรือวลีนั้นก็ไม่สามารถทำหน้าที่ได้ดีเหมือนก่อน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับแก้ เพื่อให้พระวจนะของพระเจ้าสื่อความหมายกับคนยุคปัจจุบันได้ดีเหมือนที่เป็นในอดีต หรือ อาจดีกว่าอันเนื่องจากในปัจจุบัน เราอาจพบหลักฐานสำเนาโบราณพระคัมภีร์ที่เก่าแก่กว่าที่อดีตมี

จากการพิจารณาความถูกต้องกับความหมายในภาษาเดิม การแสดงพหูพจน์ที่ชัดเจน (ในกรณีที่เป็น) การใช้คำเรียกขานที่ถูกต้องตามจริง การใช้คำราชาศัพท์อย่างถูกต้อง (และเท่าที่จำเป็น) การใช้คำเรียกขานเพื่อให้เข้ากับบริบทไทย โดยการแปลความหรือถอดความรวมถึงการใช้ภาษาที่ง่าย ถูกต้อง เหมาะสม และทันสมัย จึงขอยกข้อพระคัมภีร์ในแต่ละฉบับขึ้นมาดังนี้

พระคัมภีร์ไทย	ข้อพระคัมภีร์ สดุดี 82:1
ฉบับมาตรฐาน 2011	พระเจ้าประทับใน <u>สภาสวรรค์</u> พระองค์ทรงพิพากษาท่ามกลางพระ ทั้งหลายว่า
ฉบับ 1971	พระเจ้าทรงเข้าประทับใน <u>สภาของพระเจ้า</u> พระองค์ทรงทำการ พิพากษาท่ามกลางพระทั้งหลายว่า
ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย	พระเจ้าทรงเป็นประธานในการประชุมใหญ่ พระองค์ทรงประกาศคำ ตัดสินท่ามกลาง “เทพเจ้าทั้งหลาย” ว่า
ฉบับอ่านเข้าใจง่าย	พระเจ้ายืนอยู่ในที่ชุมนุมสวรรค์ท่ามกลางเทพเจ้าทั้งหลาย พระองค์ได้ ประกาศคำตัดสิน

2.3.2 แนวคิดเรื่องสภาสวรรค์ของชนต่างชาติ

เมื่อพูดถึง “สภาสวรรค์” Freedman, David Noel (1992) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นภาพจินตนาการทั่วไปของโลกซึ่งเป็นความคิดเกี่ยวกับสภา หรือ การชุมนุมของบรรดาเทพทั้งหลายซึ่งเป็นสิ่งตัวกำหนดโชคชะตาของจักรวาล ภาพการรวมกันของเหล่าเทพพบในวรรณกรรมทางศาสนาและตำนานของเมโสโปเตเมีย, ยูการ์ิท, โฟนีเซียและอิสราเอล ผ่านแนวคิดของ “สภา” แห่งบรรดาเทพที่ปรากฏในตำนานของชาวอียิปต์ ซึ่งดูเหมือนจะแสดงบทบาทเพียงเล็กน้อยเท่านั้นในศาสนาของชาวอียิปต์ ขณะที่สิ่งนี้ได้รับการแนะนำอย่างมากในเมโสโปเตเมียและคานาอันว่าสภาสวรรค์นี้ได้สะท้อนถึงการพัฒนาด้านการเมืองที่เกิดขึ้นจริงในดินแดนของมนุษย์ ในวรรณกรรมต่าง ๆ ของวัฒนธรรมเหล่านี้สภาของเหล่าเทพเป็นการแสดงถึงส่วนหนึ่งของมาตรฐานขององค์กรซึ่งเป็นดินแดนของสวรรค์ ตั้งขึ้นเพื่อเป็นสถานที่สำหรับการตัดสินแก่สมาชิกทั้งหมดซึ่งเป็นประชากรแห่งความตายในโลกของพระเจ้า

Goldingay John (2007) ได้อธิบายถึงตัวอย่างความสัมพันธ์ของพระเจ้ากับอำนาจแห่งสวรรค์อื่น ๆ ว่าเป็นขั้นตอนพื้นฐานของการตัดสินใจของมนุษย์ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตลอดในโลก ตะวันออกกลาง ความจำเป็นที่ยากอีกประการหนึ่งคือการคิดเอาเองว่าภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นในอิสราเอลสะท้อนถึงลักษณะเฉพาะที่มีอิทธิพลต่อความคิดชาวคานาอันที่เห็นได้ทั่วไป

2.3.3 แนวคิดเรื่องสภาสวรรค์ของชนชาติอิสราเอล

2.3.3.1 สภาสวรรค์แห่งฟ้าสวรรค์

สมาคมพระคริสตธรรมไทย (2550) เขียนไว้ว่าที่ประชุมของบรรดาท่านผู้บริสุทธิ์ คือ ที่ประชุมของชาวสวรรค์ โดยมีพระเจ้าทรงเป็นประธาน

Goldingay John (2007) ได้ให้คำอธิบายว่าพระเจ้าทรงปกครองโลกด้วยอำนาจของพระองค์โดยมีทหารผู้ช่วยรับผิดชอบในส่วนนโยบาย และคำตัดสินบนสภาสวรรค์ โดยมีพระเจ้าเป็นประธานและเป็นผู้ตัดสิน ซึ่งเป็นการอ้างถึงสภาสวรรค์เหมือนในสดุดี 89:7

Freedman, David Noel (1992) อธิบายไว้ว่าเมื่อก้าวถึง “สภาสวรรค์” ภายในเนื้อหาของพระคัมภีร์แนวคิดเกี่ยวกับสภาของเหล่าเทพถูกพบในพันธสัญญาเดิมตลอดทั้งเล่ม เพื่อเป็นการแสดงถึงสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชของพระยาห์เวห์ บ่อยครั้งที่ปรากฏภาพของพระยาห์เวห์นั่งบนบัลลังก์เหนือสภาของเหล่าเทพทั้งหลาย ผู้ทำหน้าที่รับใช้ในการแจกจ่ายกฤษฎีกา/คำพิพากษาและข้อความต่าง ๆ ของพระองค์ เหมือนเป็นการวางภาพเบื้องหลังเกี่ยวกับเทพนิยาย/ตำนานในแต่ละส่วน สำหรับการพัฒนาการปกครองตามลำดับขั้นของเหล่าเทพซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาของการคาบเกี่ยวของพันธสัญญา แนวคิดเกี่ยวกับสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชของเทพเจ้ายังเป็นการเสริมแนวคิดเบื้องหลังเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดเรื่องฤทธิ์อำนาจการพยากรณ์ภายในเนื้อหาของฮีบรู

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์ (2550) อธิบายไว้ว่า พระเจ้าพระยาห์เวห์ทรงพิพากษาผู้อยู่เบื้องบนที่ปกครองแต่ละประเทศ ซึ่งสดุดีบทนี้ในบทนี้มีลักษณะที่เป็นการประกาศเตือนคล้ายกับสดุดี 58 ซึ่งผู้เขียนมองพระเจ้าของคนต่างชาติว่าเป็นเสมือน “พระทั้งหลาย” ที่อาศัยอยู่ตำแหน่งชั้นสองซึ่งพระเจ้าทรงมอบภารกิจให้ดูแลชนต่างชาติที่ไม่ใช่อิสราเอล (เทียบ ฉบบ. 32:8-9) แต่ ณ ตอนนีพระเจ้าทรงตำหนิบรรดาพระทั้งหลายเหล่านี้ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่การให้ความยุติธรรม โดยเฉพาะแก่คนยากจนและคนอ่อนแอพระเจ้าจึงทรงถอดศักดิ์ศรีจาก “เทพเจ้า” จากเดิมที่พวกเขา มีอยู่ (ซึ่งเป็นอมตะ) ให้มีสภาพเหมือนมนุษย์ที่ต้องตายอย่างแน่นอน สดุดีบทนี้เป็นการเตือนที่ดีสำหรับผู้มีอำนาจปกครอง เขาต้องจดจำไว้เสมอว่าอำนาจนี้มาจากพระเจ้า และต้องใช้มันตามกฎหมายเกณฑ์ที่พระองค์ทรงวางไว้ ซึ่งหมายถึงอำนาจทั้งทางบ้านเมืองและในคริสตจักร

2.3.3.2 สภาสวรรค์แห่งแผ่นดินโลก (การประชุมศักดิ์สิทธิ์)

รอส . แอลเลน พี. (2551) ได้กล่าวว่า ผู้เขียนสดุดีมองเห็นภาพพระเจ้าทรงประทับในสภาของผู้พิพากษา คำว่า “พระทั้งหลาย” (เอโลฮิม) ในที่นี้ใช้แทนสิทธิอำนาจในอิสราเอล

สดุดี 45:6; อพยพ 21:6; 22:8-9 บางคนคิดว่าหมายถึงทูตสวรรค์ (เช่นฉบับภาษาซีเรีย) ในสภาสวรรค์ของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ข้อความที่เหลือในสดุดีบทนี้ช่วยให้ความกระจ่างว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้าผู้มีสิทธิอำนาจในโลกนี้

F. Scott Spencer (2006) กล่าวไว้ว่า ในพระคัมภีร์เดิมได้บันทึกนามของพระเจ้าผู้สูงสุดของชนชาติอิสราเอลคือพระยาห์เวห์ ผู้ที่มีอำนาจพิพากษาอยู่ท่ามกลางสภาพศักดิ์สิทธิ์ หรือ การชุมนุมแห่งสภาสวรรค์ รวมถึงมนุษย์ที่ได้รับหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์นี้จากสวรรค์ เช่น ปุโรหิตก็มีส่วนในการยืนอยู่ในสภาสวรรค์เพื่อรับคำแนะนำเพื่อประชากรของพระเจ้า (ยรม. 23:18-22) นั่นก็คือสภาหรือศาลที่อยู่บนโลกประกอบด้วย ที่ปรึกษา ผู้บัญชาการ เจ้าหน้าที่ทางการทูต โดยที่ปรึกษาเหล่านี้ต้องอธิบายหรือรายงานในที่ประชุมต่อกษัตริย์ และการประชุมนี้ไม่ใช่เพียงครั้งคราวเท่านั้นแต่เป็นเหมือนกฎที่ต้องทำตามทุกเวลา เช่นกฎหมายบ้านเมืองของอิสราเอล (อสค. 13:9) หรือ สภาครอบครัว (กฎบ้าน)

Goldingay John (2007) ได้อธิบายว่า พระเจ้าทรงยืนในสภาสวรรค์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอำนาจของพระเจ้า รวมถึงการให้ความสำคัญต่อการพิพากษาด้วย ผู้เขียนใช้ภาพเหตุการณ์บนฟ้าสวรรค์เพื่อที่จะหันกลับมาตำหนิผู้ที่ใช้สิทธิอำนาจปกครองในโลก ถึงความอยุติธรรมของพวกเขา ทำให้ศีลธรรมของโลกนี้ถูกทำลาย การทรงสร้างของพระเจ้ารวมถึงนามของพระยาห์เวห์เองเป็นประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอล (อสย. 51:9-11) พุถึงความซื่อสัตย์ของพระเจ้าที่มีต่อดาวิด ส่วนการประชุมที่บริสุทธิ์มักถูกอ้างถึงว่าเป็นการประชุมของอิสราเอลสำหรับการนมัสการ การพูดถึงชาวสวรรค์คือการแสดงให้เห็นถึงอำนาจของพระเจ้าและเป็นพยานถึงความซื่อสัตย์ของพระองค์

William John (1979) ได้อธิบายว่า เพราะชนชาติอิสราเอลมีความคิดว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวส่วนพระของชาวต่างชาตินั้นเป็นเพียงจินตนาการที่มนุษย์สร้างขึ้นเท่านั้น โดยที่การกล่าวโทษพระเหล่านั้นที่เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าและผู้ปกครองประชาชาติทั้งหลายได้ก็ต่อเมื่อพระเจ้าทรงอนุญาตเท่านั้น พวกเขาถูกยึดอำนาจและถูกกล่าวโทษในฐานะบุตรของพระเจ้า ซึ่งต้องการจะสื่อให้เห็นว่า พระเจ้าของอิสราเอลเท่านั้นที่มีอำนาจสูงสุดและบรรดาพระเหล่านั้นถูกสร้างขึ้นโดย

พระเจ้า ซึ่งผู้เขียนพระธรรมสดุดีต้องการให้คำอธิษฐานของสภาสวรรค์นั้นสมบูรณ์บนโลกใบนี้ เพื่อบรรดาประชาชาติทั้งหลายจะได้รับประโยชน์จากความชอบธรรมที่แท้จริง เพื่อให้เห็นถึงอำนาจความยิ่งใหญ่สูงสุดของพระเจ้าทั้งบนฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

2.4 พระธรรมสดุดี

กมล อารยะประทีป (2540) จากหนังสือพื้นฐานพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ได้อธิบายเกี่ยวกับพระธรรมสดุดีว่า “สดุดี” ชื่อในพระธรรมสดุดีในพระคัมภีร์ฉบับภาษาฮีบรูใช้คำว่า

“เทฮิลลิม” (Tehillim) หมายความว่า “บทเพลงสรรเสริญ” ภาษาอังกฤษเรียกว่า “Psalms” มาจากคำในภาษากรีกว่า “Psalmoi” ภาษากรีกนี้มาจากคำภาษาฮีบรู “Mizmor”

แปลว่า “เพลงที่ขับร้องโดยมีเครื่องสาย” การใช้ชื่อนี้เพราะในสวดิติ 150 บทมีคำนี้ถึง 57 บท และยังมีสวดิติในลักษณะอื่น ๆ อีก จึงไม่สามารถหาชื่อใดที่สามารถเป็นชื่อที่ครอบคลุมลักษณะทั้งหมดได้

2.4.1 ผู้เขียนและวันเวลาที่เขียน

กมล อารยะประทีป (2540) ได้เขียนว่า พระธรรมสวดิติเป็นบทประพันธ์ที่ใช้เวลาเขียนยาวนานมาก และใช้เวลาหลายร้อยปีจากหลายแหล่งที่มาจึงไม่สามารถรู้ได้ทั้งหมด ผู้แต่งก็มีตั้งแต่ โมเสส ดาวิด ซาโลมอน และคนอื่น ๆ บางบทก็มีการบันทึกชื่อผู้เขียนที่ไม่ได้ผู้ประพันธ์เพื่อจะเป็นการยกย่องให้เกียรติด้วย จึงไม่เป็นที่แน่ชัดว่าบทไหนใครคือผู้เขียนที่แท้จริง ซึ่งตามความเห็นในปัจจุบันที่ปรากฏนี้เกือบครึ่งของสวดิติมือชื่อของกษัตริย์ดาวิด แต่มีบางบทที่นักวิชาการท้วงติงกันว่า อาจจะไม่ใช่ของกษัตริย์ดาวิด เพราะยังมีชื่อผู้เขียนอื่นที่อีกด้วยและบทประพันธ์ที่น่าเชื่อถือได้เป็นของบุตรโคราห์คือ เฮมานตระกูลนักร้องในพระวิหาร อาสาฟเผ่าเลวี เอธาน และคนอื่น ๆ อีกหลายคนซึ่งล้วนแต่ไม่มีชื่อหรือร่องรอยที่สามารถจะสืบค้นได้ สวดิติส่วนใหญ่ได้ถูกเขียนขึ้นระหว่าง กคศ. 1,000 และ 450 นักวิชาการชื่อ ยูจีน เมอริลล์ ได้ทำให้กรอบวันเวลาเหล่านี้แคบลงสู่ กคศ. 970 และ 550 สวดิตีบทที่ 6 ที่โมเสสได้เขียนขึ้นก็เป็นบทที่เก่าแก่และสวดิติบางบทอาจได้เขียนขึ้นในภายหลัง แต่ก็หลังจาก กคศ. 450 ไม่มากนัก จึงสรุปได้ว่าพระธรรมสวดิติเขียนสำเร็จเรียบร้อยประมาณในปี กคศ. 300

2.4.2 การแบ่งบทเพลงพระธรรมสวดิติ

อาเล็กซ์ วารูแกซี (2554) ได้กล่าวไว้ว่า พระธรรมสวดิติสามารถแบ่งออกเป็น 5 ส่วนหรือ 5 เล่ม พระธรรมสวดิติแต่ละส่วนจะจบด้วยบทเพลงสรรเสริญ ซึ่งประกอบด้วย (บทที่ 1-41) บทเพลงถวายความจงรักภักดี (บทที่ 42-72) บทเพลงถวายการนมัสการในที่ประชุม (บทที่ 73-89) บทเพลงที่ไม่ปรากฏนามผู้ประพันธ์ (บทที่ 90-106) บทเพลงที่เขียนขึ้นภายหลัง (บทที่ 107-150) แต่ละภาคจบลงด้วยการสรรเสริญรัศมีภาพของพระเจ้า ซึ่งจะมีส่วนคล้ายกับโทธาห์ที่ประกอบด้วยพระธรรม 5 เล่ม

2.4.3 ประเภทของวรรณกรรม

กมล อารยะประทีป (2540) ได้อธิบายไว้ว่า พระธรรมสวดิติจัดอยู่ในพระธรรมหมวดสุดท้ายของพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูคือหมวดวรรณคดี จึงจัดเป็นวรรณกรรมประเภทร้อยกรองและมีบางบทของสวดิติก็เป็นวรรณกรรมปัญญาธรรม สิ่งสำคัญที่น่าสนใจคือ สวดิติเป็นพระธรรมที่ไม่มีความคิดหรืออิทธิพลของปรัชญากรีกปนอยู่เลย เป็นสมบัติอันมีค่าของอิสราเอลอย่างแท้จริง

2.4.4 เบื้องหลังประวัติศาสตร์อิสราเอล

กมล อารยะประทีป (2540) ได้อธิบายว่า พระธรรมสดุดีที่เป็นบทสรรเสริญ ซึ่งบทนมัสการเหล่านี้มีการใช้ทั้งส่วนตัว และมีการใช้ในพระวิหารของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็มทั้งในพระวิหารหลังแรกที่ยกษัตริย์ซาโลมอนทรงสร้าง และพระวิหารหลังต่อมาที่สร้างหลังจากกลับจากการเป็นเชลยที่บาบิโลน และได้รวบรวมเข้าเป็นเล่มเดียวกันในสมัยนี้ บทนมัสการนี้ไม่ใช่เพียงสมบัติอันมีค่าของชนชาติอิสราเอลเท่านั้นแต่เป็นมรดกอันล้ำค่าที่ตกทอดถึงคริสตจักรทุกยุคทุกสมัยด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการนมัสการ เช่นบทเชิญชวนนมัสการ บทภาวนาอธิษฐาน ซึ่งเป็นตัวบทในการเทศนา บทเชิญชวนถวาย บทอธิษฐานสารภาพบาป บทสรรเสริญเทิดพระเกียรติ บทโมทนาพระคุณ และเป็นบทเพลงนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักรทั่วโลกใช้สรรเสริญพระเจ้าติดต่อกันตลอดมา พระธรรมสดุดีคือบทนมัสการพระเจ้าที่กลั่นกรองออกมาจากชีวิตในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย และจากส่วนลึกของจิตใจที่กำลังเผชิญหน้าอยู่กับสถานการณ์นั้น

อาเล็กซ์ วารูแกซี (2554) ได้เขียนไว้โดยใช้ประเภทของเพลงสดุดีในการศึกษาเช่น เพลงสรรเสริญ เพลงคร่ำครวญ เพลงแห่งการขอบพระคุณ เพลงแห่งความภักดี เพลงแห่งการยกย่อง เพลงแห่งศิโยน เพลงแห่งปัญญา เพลงแห่งการไว้วางใจ บุคคลเหล่านี้คือ ชนชาติอิสราเอล มีทั้งเป็นบทส่วนตัวและของชาติเป็นส่วนรวมเพื่อจะสำแดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ เหนือทุกชีวิตเหนือทุกสิ่งที่ทรงสร้าง ทรงปกครองอยู่เหนือทั่วโลกประชาชาติด้วยฤทธิ์อำนาจด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรม แต่ขณะเดียวกันทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรักผู้เปี่ยมด้วยพระเมตตาทรงเป็นที่พึ่งของมนุษย์ เป็นพระเจ้าที่ทุกคนหันไปหาและกราบไหว้ด้วยความเคารพ

2.5 แนวคิดเรื่องทูตสวรรค์ในพันธสัญญาเดิม

คณะผู้เชี่ยวชาญของไลออนส์ (2537) ได้บันทึกไว้ว่า “ทูตสวรรค์” แปลว่า “ผู้ส่งข่าว” พระคัมภีร์ให้ความหมายว่าเป็นผู้ทรงฤทธิ์เหนือธรรมชาติ ซึ่งอยู่รอบพระที่นั่งของพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “เมื่อมีคนบาปกลับใจทูตสวรรค์ก็ร่วมยินดีกับพระเจ้า” พระคัมภีร์ยังเอ่ยถึงทูตสวรรค์ในนาม “บุตรชายของพระเจ้า” หรือ “บริวารแห่งฟ้าสวรรค์” หรือ “ผู้มหิทธิฤทธิ์แห่งสวรรค์” หรือ “ผู้รับใช้ของพระเจ้า” หน้าที่ของเขาคือรับใช้พระเจ้าในสวรรค์เขาจะนมัสการพระเจ้าในโลกนี้จะเป็นทูตของพระเจ้าโดยนำพระวามะของพระเจ้าไปถึงมนุษย์ อีกทั้งคอยช่วยเหลือมนุษย์พวกเขาปรนนิบัติ

พระเยซูหลังจากพระองค์ถูกมารทดลอง และดูแลสาวกของพระองค์ด้วย ชาวยิวเชื่อว่าทูตสวรรค์มีระบบการปกครองเป็นลำดับขั้นที่สลับซับซ้อน ทุกองค์มีชื่อประจำตัว แต่พระคัมภีร์มิได้ระบุอย่างชัดเจนถึงระบบนี้ เพียงแต่เอ่ยชื่อของทูตสวรรค์แค่สององค์คือ มีคาเอลกับกาเบรียล กาเบรียลเป็นทูตสวรรค์ที่มาแจ้งข่าวเรื่องพระเยซูบังเกิด วลีว่า “ทูตพระเจ้า” ในพันธสัญญาเดิมบางครั้งถึงถึง

พระเจ้าผู้ปรากฏในสภาพมนุษย์ “ทูตสวรรค์ของพระเจ้า” ยังเป็นผู้คุมตัวจำเลยในวันที่พระเจ้าพิพากษามนุษย์ (สดด. 103:20-21) (1 พกษ. 22:19)

Merrill Eugene H. (2006) ได้พูดถึงการจัดลำดับชั้นในสภาสวรรค์ แต่พระคัมภีร์ไม่ได้บันทึกอย่างชัดเจนถึงการทรงสร้างเบื้องบนหรือฟ้าสวรรค์จึงทำให้ข้อมูลการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับทูตสวรรค์หรือเทพ เทวดานั้นยังไม่เพียงพอ แต่ที่ชัดเจนคือมนุษย์ไม่ใช่ผลผลิตของการทรงสร้างเกี่ยวกับเทวดา (ปฐมก. 1:26) และมนุษย์คือผู้ที่สำเร็จพระราชการของพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงมอบอำนาจในการครอบครองโลกแก่มนุษย์ ซึ่งไม่มีบันทึกถึงบรรดาทูตสวรรค์องค์ไหนที่มีอำนาจในปกครองแต่กลับพูดถึงทูตสวรรค์ว่าเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงใช้ส่งสารเท่านั้น จึงเห็นได้ว่าทูตสวรรค์ถูกสร้างขึ้นมารับใช้เผ่าพันธุ์มนุษย์ (สดด. 91:11) มีเพียงทูตสวรรค์องค์เดียวที่สำแดงว่าตนมีอำนาจคือซาตาน เป็นผู้ที่กล่าวโทษผู้อื่นและผู้ที่พยายามโจมตีโยบต่อพระพักตร์พระเจ้า แต่ไม่มีสิทธิทำอะไรได้นอกจากการอนุญาตจากพระเจ้า ดังนั้นตั้งแต่เริ่มแรกเรื่องของทูตสวรรค์ก็เริ่มได้ไม่ดึกโดยการล่องลวงผ่านงูเป็นเหมือนโลกนี้ปฏิเสธการครอบครองของมนุษย์ที่พระเจ้าทรงมอบให้ (ปฐมก. 6:2,14) เช่นเดียวกับที่ซาตานปฏิเสธการปกครองของพระเจ้าแต่ก็ต้องยอมรับถึงอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

สมาคมพระคริสตธรรมไทย (2560, น.10) ได้เขียนไว้ว่า “เหล่าทูตสวรรค์ ภาษาฮีบรูใช้แปลตรงตัวว่า “บรรดาบุตรของพระเจ้า” หมายถึงบรรดาทูตสวรรค์ที่รับใช้พระเจ้าบนสวรรค์ (เทียบกับ สดด. 29:1) พวกเขาปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าในสภาสวรรค์ เพื่อรายงานตัวหรือรับคำสั่ง (เทียบกับ สกษ. 22:29; ศคย. 6:5) และปรากฏอีกครั้งในโยบบทที่ 2:1”

โยชิอิโกะ ฮิดากะ (2557) ได้กล่าวว่า “ทูตสวรรค์” ภาษาฮีบรูว่า “มัลลาค (malak) มีความหมายว่า “ผู้สื่อสารหรือทูต” ลักษณะของทูตสวรรค์หรือทูตในยุคก่อนเป็นเชลยและหลังเป็นเชลยมีความแตกต่างกัน กล่าวคือในยุคก่อนเชลย คำนี้เน้นการสำแดงหรือแจ้งพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นหลัก ผู้แจ้งจึงอาจเป็นใครหรืออะไรก็ได้ ในกรณีที่เป็นมนุษย์ พระคัมภีร์ยุคก่อนเชลยก็ไม่สนใจว่าเขาเป็นใคร เราจึงพบ “คนของพระเจ้า” โดยไม่รู้ชื่อของเขา (1 ซมอ. 2:27; 1 พกษ. 13:1-13, 20:28)

จากนั้นหลังยุคเชลยมีการอธิบายลักษณะของทูตมากขึ้นเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาที่เห็นชัดเจนคือทูตสวรรค์ไม่ใช่มนุษย์ แต่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์จากสวรรค์ เช่นในเอเสเคียลบรรยายลักษณะของเครูบสี่ตนที่พระบัลลังก์ของพระเจ้าว่ามีร่างกายเป็นคน มีสี่หน้า มีปีกสองคู่ และอื่น ๆ ส่วนทูตสวรรค์ในพระธรรมดาเนียลมีชื่อเรียก ตัวอย่างเช่น “มีคาเอล” แปลว่า “ใครกันเหมือนพระเจ้า” ผู้ที่มีหน้าที่อารักขาอิสราเอลและเป็นหัวหน้าทูตสวรรค์ ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งคือ “กาเบรียล” แปลว่า “คนของพระเจ้า” มีหน้าที่ประกาศข่าวของพระเจ้า ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ทูตสวรรค์มีบทบาทมากขึ้น

2.5.1 ทูตสวรรค์ในพันธสัญญาเดิม

อินสัน. เดวิด เอฟ. (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า หลายครั้งที่พระคัมภีร์เดิมเรียกวินญาณเหล่านั้นว่า “ทูตสวรรค์” แต่ก็มีชื่ออื่น ๆ อยู่ด้วย ซึ่งวินญาณเหล่านี้อยู่ใต้อำนาจของพระเจ้าและถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้รับใช้พระองค์ การใช้คำว่า “ทูตสวรรค์” มีการตีความพิเศษ คำว่า “หมู่ทูตสวรรค์” หรือ “เหล่าทูตสวรรค์” มีการใช้คำว่า “กองทัพพระเจ้า” (ปฐมก. 32:1) และ “บริวารแห่งฟ้าสวรรค์”

(1 พกษ. 22:19) บางครั้งก็หมายถึงดวงดาวบนท้องฟ้าเหมือนกัน (สดด. 89:7) การทรงสร้างของพระเจ้าเริ่มแรกนั้นดีทุกอย่าง แต่หลังจากทูตสวรรค์คือซาตานที่ได้ทรยศพระเจ้าทำให้ความชั่วช้าเกิดขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่บนโลกและบนยานฟ้าอากาศรวมถึงบนฟ้าสวรรค์ด้วย (ดู วว. 12:10)

2.5.1.1 ทูตสวรรค์เปรียบเหมือนวินญาณ

Andersen Francis (1973) พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างและผู้ครอบครอง ประชากร บนโลกเป็นมนุษย์แต่สำหรับอิสราเอลนั้นเป็นกองทัพของพระเจ้า บริวารทั้งหมดบนฟ้าสวรรค์คือสิ่งมีชีวิตที่อยู่เหนือมนุษย์ รวมถึงดวงดาวและผู้ที่อยู่ดูแลอาณาจักรของพระเจ้าคือผู้พิทักษ์ของพระเจ้า ผู้รับใช้ของพระเจ้าคือทูตสวรรค์เหล่านั้น เมื่อมีการเชื่อมโยงกันกับพระเจ้าพวกเขาก็เป็นผู้บริสุทธิ์ เป็นผู้ส่งสารของพระเจ้า ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงมีนามว่า “เจ้าแห่งกองทัพ” คือนามที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งหมายถึงพระเจ้าผู้เดียวที่เป็นผู้สร้างพวกเขาทั้งหลายจึงไม่ปล่อยให้มัลลัทธิตหรือพระเจ้าหลายองค์ บุตรของพระเจ้า หรือเหล่าเทพ หรือวินญาณผู้ที่เข้าร่วมการประชุมคือผู้ที่ได้รับเกียรติจากพระเจ้าเท่านั้นจึงไม่แปลกที่

พระเจ้าทรงเป็นประธานในการประชุม ทูตสวรรค์จึงอยู่ใต้การปกครองของพระเจ้า แม้จะมีพระหลายองค์ที่เรียกว่า “บุตรของพระเจ้า” แต่ไม่มีนัยยะที่จะกล่าวถึงลำดับวินญาณ ต่างดาวหรือปีศาจที่จะเป็นคู่แข่งกับพระเจ้า เมื่อพวกเขาทำให้เกิดความเสียหายในโลกด้วยการกบฏ ซาตานก็เป็นเพียงแค่บุตรของพระเจ้าเหมือนผู้อื่น เมื่อมันกบฏต่อพระเจ้านั้นก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้าร่วมประชุมแต่มันมาเพื่อขอทำงานเท่านั้น มันมาเพื่อกล่าวโทษซึ่งมีแต่เจตนาร้าย ดังนั้นเมื่อเทียบกับพระเจ้าแล้วมันก็ยังเป็นเพียงเด็กน้อยและอ่อนแอเพราะความจำกัดของมัน

Rowley, Henry Harold. (1970) ได้ให้ความหมาย “บุตรชายทั้งหลายของพระเจ้า” แปลว่า “เหล่าทูตสวรรค์” คือผู้ที่มีอำนาจและความสามารถเหนือมนุษย์ เช่นเดียวกับคำว่า “บุตรทั้งหลายของมนุษย์” หมายถึง “บุตรทั้งหลายของผู้เผยพระวจนะไม่มีสถานะสูงกว่ามนุษย์” การพูดถึงบุตรทั้งหลายของพระเจ้าในปฐมกาล 6:1-4 เพื่อให้เห็นถึงเรื่องราวเกี่ยวกับทูตสวรรค์ที่ตกลงมาได้ถูกพัฒนาขึ้นใน 1 พงษ์กษัตริย์ 22:19-23 คือ “วินญาณที่ตอบรับคำของพระยาห์เวห์เมื่อพระองค์ทรงถามถึงใครจะเป็นผู้ล่อลวงอาหับ” จึงเห็นได้ว่ามีวินญาณหนึ่งออกมายื่นเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ในสภาของพระองค์คือสภาสวรรค์เป็นที่ประชุมของวินญาณทั้งหลาย เพราะวินญาณแต่ละตนมีหน้าที่ของตนเองเหมือนที่พระธรรมดาเนียลได้บันทึกว่ามีทูตดูแลรับผิดชอบของแต่ละชนชาติอยู่

(ดนล. 10:13) มีการพูดถึง “มีคาเอล” ทูตสวรรค์แห่งการพิทักษ์ ยืนรายงานตัวต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์ เพราะพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของสภาแห่งนี้ ซาตานผู้เป็นศัตรูของมนุษย์ตั้งแต่เริ่มต้น เป็นวิญญาณที่อยู่ในสภาของพระเจ้าแต่เป็นผู้หลอกลวงมนุษย์รวมถึงเป็นผู้ที่ยุงให้มนุษย์กระทำชั่ว

พระคัมภีร์เรียกวิญญาณว่า “ทูตสวรรค์” โดยใช้ศัพท์หลายคำเพื่อนิยามถึงวิญญาณเหล่านี้ เช่น เครูบ ทูตสวรรค์ อัครเทวดาทูต ดาวประจำรุ่งและอื่น ๆ โดยเรียกทูตเหล่านี้ว่า เหล่าบริวาร พลโยธา หรือ ดวงดาว เป็นบุคคลหรือสิ่งมีชีวิตที่สามารถคิดหรือรู้สึกได้ ในพระธรรมเนหะมีย์ 9:6 ทูตสวรรค์อาจมีชื่อเฉพาะตัว แต่พระคัมภีร์เปิดเผยเพียงไม่กี่ชื่อ เช่น มีคาเอล กาเบรียล แม้ทูตสวรรค์จะไม่มีร่างกายที่เป็นเนื้อหนังและเลือดแบบมนุษย์ อาจมองไม่เห็นด้วยตาเปล่าแต่มีอยู่จริง และมีจำนวนมากด้วยเช่นกัน วิวรณ์ 5:11 เนื่องจากทูตสวรรค์เป็นวิญญาณจึงไม่จำเป็นต้องอาศัยอยู่ในวิหารหรือสิ่งต่าง ๆ ตามที่มนุษย์คิดไว้ ทูตสวรรค์ไม่ใช่เทพหรือเทพี แต่เป็นวิญญาณที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ปรนนิบัติรับใช้พระยาห์เวห์และกระทำตามชอบพระทัยของพระองค์ จากพระธรรมฮีบรู 1:14 เป็นผู้สื่อสาร ทูตสวรรค์เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างขึ้นมาจากพวกเขาจึงเป็นสมบัติของพระเจ้าเนื่องจากพวกเขาเป็นของพระเจ้าการปรนนิบัติรับใช้พระองค์จึงเป็นสิ่งที่พวกเขาเลือกที่จะทำ เพราะไม่มีใครที่ดีไปกว่าพระเจ้าพระเจ้าผู้สร้างพวกเขาแล้ว เหล่าทูตสวรรค์ยังประกอบไปด้วยสติปัญญาและฤทธิ์เดชอย่างมากมาย ทูตสวรรค์ถูกสร้างให้สมบูรณ์แบบปราศจากความชั่วร้าย แต่พวกเขาไม่ใช่หุ่นยนต์จึงมีเจตนาเป็นของตนเองสามารถเลือกการกระทำได้ พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงเหล่าทูตสวรรค์ได้ร้องสรรเสริญพระเจ้าขณะที่กำลังออกไปทำพันธกิจของตนเป็นการยกย่องความล้ำเลิศของพระเจ้า

จากสดุดี 103:20-21 กล่าวถึงการสรรเสริญของพวกเขานั้นมาจากความยินดี ความรัก ความประทับใจ เนื่องจากการสรรเสริญพระยาห์เวห์จะเกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องการนมัสการอยู่เสมอ ในพระธรรมเนหะมีย์ 9:6 วิญญาณที่มีฤทธิ์เดชมากที่สุดมีสติปัญญาและความงดงามมากที่สุดเท่าที่เคยสร้างมา คือ “เครูบ” พระคัมภีร์บางฉบับแปลชื่อ “เครูบ” จากภาษาฮีบรูว่า “ลูซิเฟอร์” แต่รากศัพท์ภาษาฮีบรูแปลว่า “ผู้ส่องสว่าง” หรือ “ดาวประจำรุ่ง” จากพระธรรมอิสยาห์ 14:12 และโยบ 38:1-14 ผู้ส่องสว่างนั้นถูกเรียกเป็น “เครูบ” ผู้รับการเจิม เพื่อแยกไว้สำหรับภารกิจพิเศษเฉพาะ การเจิมเป็นสิ่งที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ ในพระธรรมเอเสเคียล 28:14-15 กล่าวถึงลักษณะงานของผู้ส่องสว่างคือ อยู่ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าตลอดเวลา เมื่อทรงสร้างเหล่าวิญญาณทั้งหลายแล้วพระราชกิจแห่งการเนรมิตสร้างจักรวาลทั้งหมด (โยบ 38:4-7)

2.5.1.2 ทูตสวรรค์เปรียบเหมือนบุคคล

รอย ปี. ซัด. (2551) ได้เขียนไว้ว่า “เหล่าทูตสวรรค์” (ภาษาไทย “เทพบุตร” ความหมายตามตัวอักษรภาษาเดิมว่า “บรรดาพระบุตรของพระเจ้า” ซึ่งหมายถึงทูตสวรรค์ที่ไม่ได้ทำผิด) ทูตเหล่านี้เป็น “บุตร” ของพระเจ้าในความหมายที่พระองค์ทรงสร้าง ดู (โยบ 38:4-7)

โยชิโกะ ฮิดากะ (2557) ได้กล่าวไว้ว่า ตอนที่ชายสามคนรีบเร่งจะไปยังเมืองโสโดมกับโกโมราห์ พวกเขาพบอับราฮัมในระหว่างทาง (ปฐมก. 18:1-5) อับราฮัมเรียกและรีบต้อนรับชายสามคนนั้นโดยไม่รู้ว่าเป็นใคร ภายหลังจึงรู้ว่าสองคนในจำนวนนั้นเป็นทูตสวรรค์ (ปฐมก. 19:1) ทูตของพระยาห์เวห์มาประทับใต้ต้นโอ๊กที่โอฟราห์ ซึ่งเป็นของโยอาชตระกูลอาบีเยเซอร์ ส่วนกิเดโอนบุตรของท่านกำลังนวดข้าวสาลีอยู่ในบ่ออย่างงุ่น เพื่อหลบหน้าคนมีเดียน ทูตของพระยาห์เวห์ทรงปรากฏแก่กิเดโอนตรัสกับเขาว่า “นักรบกล้าหาญเอ๋ย พระยาห์เวห์สถิตกับเจ้า” (ชน. 6:11-12) และเหตุการณ์ที่ยาโคบปล้ำสู้กับบုรุษผู้หนึ่ง (ปฐมก. 32:24) เหลือยาโคบอยู่แต่ผู้เดียว มีบုรุษผู้หนึ่งมาปล้ำสู้กับเขาจนรุ่งสาง ซึ่งโฮเซยาเรียกบုรุษผู้นั้นว่า “ทูตสวรรค์” (ฮชย. 12:4) เป็นที่น่าสังเกตว่า “ทูตสวรรค์” มีลักษณะบางอย่างที่คล้ายคลึงมนุษย์แม้มนุษย์จะไม่มีฤทธิ์เดช เพราะพระยาห์เวห์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาให้ต่ำกว่าชาวสวรรค์เพียงเล็กน้อย จากพระธรรมสดุดี 8:5 และแม้ทูตสวรรค์ก็มนุษย์จะคล้ายกัน เพราะทูตสวรรค์ไม่มีวันตายไม่มีการแต่งงานหรือสืบพันธุ์ และทูตสวรรค์จะสำแดงตัวได้ก็ต่อเมื่อเป็นภารกิจพิเศษ ส่วนมากพวกเขาจะคลุกคลีและสนทนากับผู้คนที่อยู่ตลอด จนบางครั้งอาจทำให้มนุษย์สับสนว่าเป็นเสียงของพระยาห์เวห์หรือเทพเจ้า แต่พวกเขาก็แตกต่างจากพระเจ้า และพวกเขาไม่ใช่เทพเจ้าซึ่งต่างกันอย่างสิ้นเชิง เพราะฝ่ายหนึ่งเป็นพระเจ้าผู้สร้างและอีกฝ่ายเป็นผู้ถูกสร้าง

2.5.2 ทูตสวรรค์ในพันธสัญญาใหม่

ในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ได้กล่าวถึงทูตสวรรค์มากกว่าในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมโดยกล่าวถึง 165 ครั้งเลยทีเดียว เช่น ขณะที่เศคาริยาห์เข้าประจำการและท่านกำลังปฏิบัติหน้าที่ปุโรหิตอยู่นั้นมีทูตองค์หนึ่งมาปรากฏแก่ท่าน เพื่อบอกข่าวดีเรื่องเอลีซาเบธภรรยาของท่านจะคลอดบุตรชาย (ลก. 1:26, 30) เมื่อถึงเดือนที่หก พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลีชื่อเมืองนาซาเร็ธ แล้วทูตสวรรค์จึงกล่าวแก่นางว่า “มารีย์เอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะเธอเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน” นอกจากนี้ก็ยังมีกล่าวถึงทูตสวรรค์ที่เฝ้าอารักขาเด็ก (มธ. 18:10) “จงระวังให้ดี อย่าดูหมิ่นผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่ง เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า ทูตสวรรค์ของพวกเขาคอยเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์เสมอ และทูตสวรรค์ผู้อารักขาสวนตัวของแต่ละคน” พวกเขาจึงพูดกับเธอว่า “เจ้าเป็นบ้า” แต่เธอยืนยันว่าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ พวกเขาจึงบอกว่า “คงเป็นทูตสวรรค์ประจำตัวของเปโตร” (กจ. 12:15) นอกจากนี้ในพระธรรมโคโลสี 2:18 ยังมีการณ์มัสการทูตสวรรค์ด้วย อย่าให้ใครตัดสิทธิ์พวกท่านด้วยการกระทำที่ถ่อมใจและด้วยการนมัสการพวกทูตสวรรค์ เพราะพวกเขาใฝ่ฝันอยู่แต่ในนิมิต หวังผยองอย่างไม่มีเหตุผล ตามความคิดฝ่ายเนื้อหนังของเขา และพระธรรมที่พูดถึงทูตสวรรค์มากที่สุดคือพระธรรมวิวรณ์

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ผู้วิจัยได้แนวคิดข้อสรุปจากนักวิชาการต่าง ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับอะดัลทอล (สภาสวรรค์) รวมถึงแนวคิดของเรื่องทูตสวรรค์ ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับการใช้เป็นแนวทาง และขอบเขตเพื่อการศึกษาที่ชัดเจนมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินวิธีการวิจัยเป็นสิ่งสำคัญสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้เพราะเป็นการบ่งบอกถึงข้อมูลแต่ละแหล่งนั้นมาจากที่ใดบ้าง และการสร้างโครงสร้างที่ชัดเจนเพื่อที่จะมีเป้าหมายในการทำการอธิบาย และหาข้อสรุปได้เร็วและอย่างมีระเบียบ

3.1 ศึกษาแหล่งข้อมูลจากเอกสาร

งานวิจัยนี้ต้องการศึกษาเกี่ยวกับสภาสวรรค์คืออำนาจของพระเจ้ารวมถึงพระทั้งหลายที่กล่าวในพระธรรมสดุดี 82 นั้นหมายถึงเทพหรือมนุษย์ เพื่อให้เห็นภาพและเข้าใจเรื่องของสวรรค์มากขึ้น ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเอกสาร ไม่มีการทำแบบสอบถามหรือทำการสัมภาษณ์ โดยการวิจัยนี้ผู้ทำวิจัยใช้แหล่งข้อมูลจากหลายๆ แหล่งดังต่อไปนี้

3.1.1 พระคัมภีร์

พระธรรมสดุดี 82 ซึ่งเป็นพระธรรมบทเดียวที่ให้เห็นถึงภาพของสภาสวรรค์ที่ชัดเจนที่สุด ดังนั้นการที่จะศึกษาเรื่องเกี่ยวกับสภาสวรรค์ อำนาจของพระเจ้า และการพิพากษาพระทั้งหลายนั้น และจะใช้พระธรรมสดุดี 89:5-8 และ พระธรรมโยบ 1:6, 2:1 มาสนับสนุนงานวิจัยเล่มนี้ ดังนั้นพระคัมภีร์จึงเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญมากในการใช้ศึกษาเรื่องราวในสภาสวรรค์

3.1.2 หนังสืออธิบายพระคัมภีร์

ในการศึกษาพระคัมภีร์นั้นก็มีความเข้าใจยากและง่ายสลับกันไป บางส่วนของพระคัมภีร์ก็สามารถที่จะอ่านและเข้าใจอย่างชัดเจนได้เพียงจากการอ่านหรือการฟัง แต่บางส่วนไม่ใช่เช่นนั้น เนื่องจากเนื้อหาในพระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้นและรวบรวมมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ความแตกต่างของผู้เขียนทั้งยังประกอบกับเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ การเมือง วัฒนธรรม และภูมิศาสตร์ ซึ่งแตกต่างจากผู้อ่านในปัจจุบันอย่างมาก ดังนั้นจึงต้องใช้การศึกษาข้อมูลแหล่งอื่นเพื่อเป็นส่วนช่วยสร้างความเข้าใจให้มากขึ้น คือหนังสืออธิบายพระคัมภีร์พระธรรมสดุดีรวมถึงพระธรรมที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อช่วยให้เข้าใจถึงการศึกษพระธรรมสดุดีได้มากขึ้น ซึ่งภายในหนังสืออธิบายพระคัมภีร์นั้น ได้กล่าวถึงข้อมูลโดยรวม ทั้งเบื้องหลังทางประวัติศาสตร์ ศัพท์ภาษาเดิมที่สำคัญ โครงสร้างของเรื่อง ลักษณะพิเศษ ประเด็นการตีความหมายต่าง ๆ ที่ต้องตระหนัก และอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสภาสวรรค์

3.1.3 หนังสือที่เกี่ยวข้องและเว็บไซต์

เนื่องจากพระธรรมสดุติเป็นพระธรรมที่มีผู้เขียนหลายคนในหลายยุคหลายสมัยจำเป็นต้องใช้ระยะเวลายาวนานพอสมควร จึงต้องเลือกกลุ่มเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบทที่เราได้เลือกที่จะทำเพื่อให้รู้ถึงเป้าหมายในการศึกษาข้อมูลที่ถูกต้อง ดังนั้นเรื่องสำคัญที่ต้องศึกษาค้นคว้า คือ “การประชุมของสภาสวรรค์” “ทูตสวรรค์” ทั้งในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ “บุตรของพระเจ้า” “อำนาจขององค์ผู้สูงสุด” และเรื่องราวอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมดนี้ต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่งเพิ่มเติมนอกเหนือจากพระคัมภีร์ แต่มีข้อจำกัดสำหรับการหาข้อมูลในเว็บไซต์คือต้องสืบหาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้และเป็นที่ยอมรับทางวิชาการเท่านั้น

3.2 การอรรถวิเคราะห์พระคัมภีร์

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเลือกพระธรรมสดุติบทที่ 82 มาใช้ในการเขียนวิจัย จึงได้จัดเตรียมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อจะทำการอรรถวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เวลาเขียน และผู้เขียน
2. ศึกษาบริบท
3. ศึกษาโครงสร้าง
4. ศึกษาความหมายของคำได้แก่ Elohim (אֱלֹהִים) สภาสวรรค์ อำนาจ
5. ศึกษาศาสนศาสตร์
6. ศึกษาเบื้องหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
7. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

3.3 วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมดมารวบรวม ทำการวิเคราะห์ และสรุปเป็นคำแนะนำแก่ ศิษยาภิบาลหรือผู้รับใช้ในคริสตจักร รวมถึงผู้เชื่อที่ต้องการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับสภาสวรรค์ให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้า ยังเป็นการช่วยให้ผู้เชื่อที่กลัวต่ออำนาจของวิญญาณชั่วได้เห็นถึงอำนาจความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า อีกทั้งยังสามารถทำให้เห็นว่าเรื่องราวบนฟ้าสวรรค์นั้นไม่ใช่เรื่องที่ไกลตัวเรา แต่เป็นสิ่งที่เราควรให้ความสนใจมากขึ้นเพื่อเพิ่มความเข้าใจให้กับการศึกษา พระคัมภีร์มากขึ้น

จากการศึกษาในบทนี้ทำให้เห็นถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นต่อการทำวิจัยครั้งนี้นั้น สามารถสืบค้นแหล่งข้อมูลได้ทั้งจากพระคัมภีร์ หนังสืออรรถาธิบายพระคัมภีร์ รวมถึงหนังสือ และเว็บไซต์ที่

เกี่ยวข้อง ทั้งยังช่วยสร้างกระบวนการคิดได้เป็นอย่างดี การเขียนโครงสร้างที่ชัดเจนออกมาเพื่อง่ายต่อการทำในบทต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

หลังจากผู้ทำวิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้คำตอบในเรื่องความหมายของอะดัมเอล (สภาสวรรค์) จากสดุดี 82 จึงได้ผลวิจัยดังนี้

4.1 เวลาเขียน และผู้เขียน

คอนสแตนติน แอล โทมัส (2557) ได้อธิบายว่า อาสาฟผู้ถูกกล่าวถึงในหัวเรื่องนั้นเป็นลูกหลานของเกอร์ซอนคนเลวี ผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นนักร้อง นักดนตรี ในพระธรรม 1 พงศาวดาร 16:5 ได้เขียนไว้ว่า อาสาฟเป็นหัวหน้านักร้องในพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และรองจากท่านคือเศคาริยาห์ เยอียเอล เซมิราโมท เยฮียเอล มิททีธียาห์ เอลีอับ เบไนยาห์ โอบेतเอโดม และเยอียเอล ผู้ซึ่งจะเล่นพิณใหญ่และพิณเขาคู่ แต่อาสาฟเป็นคนทำเสียงด้วยฉาบ จาการพระธรรม 1 พงศาวดาร 16:6 เบไนยาห์และยาฮาซีเอลผู้ก็เป็นปุโรหิตและเป็นผู้เป่าแตรเรื่อยไปต่อหน้าหีบแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า รวมถึงการแสดงในการถวายพระวิหารของกษัตริย์ซาโลมอน ในพระธรรม 2 พงศาวดาร 5:12 อาสาฟได้รับราชการตั้งแต่สมัยกับกษัตริย์ดาวิดและรับใช้ซาโลมอนด้วยเช่นกัน ฉะนั้นช่วงเวลาที่อาสาฟได้เขียนพระธรรมเล่มนี้ก็อยู่ในช่วงสมัยของดาวิดระหว่างราว กคศ. 1020-975

พระธรรมสดุดีที่อาสาฟได้เขียนนั้นมีอยู่ 12 บทด้วยกัน (สดด. 50, 73-83) ยังมีการกล่าวว่บรรดาผู้แกะนั้นได้เพิ่มสดุดีที่เขียนโดยอาสาฟและลูกหลานของโคราห์ (สดด. 42-50) เข้ากับการรวบรวมนี้ในภายหลัง นักวิจารณ์หลายคนได้เสนอให้มีการจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ไว้ในช่วงศตวรรษที่ 6 แต่นักโบราณคดีบางท่านเสนอแนะว่าเป็นภาษาที่ใช้ก่อนช่วงเวลานั้นค่อนข้างมาก ในความเป็นจริงแล้ว James Stokes Ackerman ได้ทำอรรถวิเคราะห์เกี่ยวกับสดุดีบทที่ 82 และทำวิทยานิพนธ์มอบให้กับ Harvard University (1966) อาจกล่าวได้ถูกต้องว่าสดุดีบทนี้เดิมที่อยู่ในช่วงยุคสมัยก่อนการมีกษัตริย์

4.2 ศึกษาบริบท (สดด. 81, 83)

การศึกษบริบทเป็นการมองภาพกว้างของพระธรรมตอนที่ทำการศึกษา คือพระธรรมสดุดี 82:1-8 เพื่อสามารถเข้าใจพระธรรมตอนที่เลือกได้มากยิ่งขึ้น

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์ (2550) วิเคราะห์โดยรวมจากสดุดีทั้งสามบทคือ สดุดีบทที่ 81, 82, 83 ที่ได้พูดถึงเหตุการณ์ที่ชนชาติอิสราเอลพบเจอเมื่ออยู่กับชนต่างชาติ โดยพระธรรมสดุดี 82 ได้ศึกษาบริบทใกล้เคียงดังต่อไปนี้ พระธรรมสดุดี 81 เป็นบทที่มีคำพยากรณ์มากมาย เช่น สำหรับเทศกาลอยู่เพิง ได้พูดถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำต่ออิสราเอล ความยุติธรรมของพระเจ้าที่มีต่อชนชาติของพระองค์ การสรรเสริญพระเจ้าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ช่วงที่ตกเป็นทาสที่อียิปต์ ช่วงเวลาที่เดินทางในถิ่นทุรกันดารรวมถึงการรับธรรมบัญญัติที่ภูเขาซีนาย พระเจ้าได้ยื่นมือในสิ่งเหล่านี้เพื่อให้ชนชาติของพระองค์ได้เห็นถึงความสำคัญในการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์คือการที่มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวห้ามไปกราบไหว้พระอื่น แต่พวกเขาไม่เพียงแต่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าไม่แม้แต่สนใจในพระเจ้า ทำให้พระเจ้าทรงเสียพระทัยทำให้พวกเขาต้องรับผลร้ายจากชนต่างชาติ ถ้าพวกเขาไม่เชื่อฟังหรือทำตามกฎเกณฑ์ของพระเจ้า การลงโทษพิพากษาก็จะมาเหนือพวกเขา ถึงแม้อิสราเอลจะกบฏต่อพระเจ้าอยู่เสมอแต่พระเจ้ก็ทรงกลับพระทัยมาช่วยพวกเขาทุกครั้ง เมื่อพวกเขาสำนึกผิดและเรียกหาพระองค์ เพราะพวกเขาคือบุตรหัวปีของพระเจ้าและเป็นชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรร

ส่วนในพระธรรมสดุดี 83 มีการยกเอาชื่อของชนชาติที่เป็นศัตรูของชนชาติอิสราเอลมาตลอดในประวัติศาสตร์ และมีการขอให้พระเจ้าทรงลงโทษศัตรูที่มาคุกคามในปัจจุบันเหมือนศัตรูในอดีตเพื่อทุกชนชาติจะได้ยอมรับว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้แต่องค์เดียว เพราะพวกศัตรูต่างก็ร่วมมือกันสู้กับชนชาติอิสราเอลและพระเจ้าพระยาห์เวห์ เป็นการตอกย้ำให้พระเจ้าทราบว่าพระองค์เคยช่วยชนชาติอิสราเอลมาแล้วอย่างไร อีกทั้งเป็นการชี้ให้เห็นว่าเมื่อชนชาติของพระเจ้าเชื่อฟังพระองค์และทำตามกฎเกณฑ์ของพระองค์ พวกเขาไม่ต้องหวาดกลัวต่อศัตรูอีกเลยเพราะพระเจ้าพระยาห์เวห์ จะเป็นผู้พิพากษาและทำลายศัตรูแทนพวกเขาเอง เพื่อให้ทั่วใต้ฟ้าได้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าแห่งอิสราเอล ซึ่งการพิพากษานั้นอยู่ในอำนาจของพระเจ้าเพียงผู้เดียว และการช่วยกู้ของพระเจ้าจะมาในเวลาของพระองค์ เพราะพระเจ้าทรงยุติธรรมต่อผู้ที่เชื่อฟังและยำเกรงต่อพระองค์เสมอ

4.3 ศึกษาโครงสร้าง

ผู้วิจัยศึกษาโครงสร้างตัวบท (สดด. 82:1-8) โดยการสร้างโครงขึ้นมา ซึ่งเป็นการศึกษาว่าด้วยความสัมพันธ์ของคำในประโยค เป็นวิธีที่ดีในการศึกษาข้อพระคัมภีร์โดยมีแนวคิดดังต่อไปนี้

1. พิจารณาประเภทวรรณกรรม
2. การศึกษาถึงเรื่องราวเหตุการณ์
3. ค้นหากลุ่มคำที่สำคัญ
4. เข้าใจถึงบทเป้าหมายของการสนทนา ด้วยวิธีเหล่านี้จึงสามารถเข้าใจคำศัพท์ บริบทของผู้แต่งที่มีความหมายและสรุปความคิดของผู้เขียนโดยมีการแยกเป็นข้อ จากนั้นนำประโยคของแต่ละประเภทที่ตอบสนองต่อกันมาอธิบายคู่กันจึงทำได้ ดังนี้

สดุดี 82

คำวิงวอนขอความยุติธรรม

เพลงสดุดีของอาสาฟ (ฉบับมาตรฐาน 2011)

<p>1) พระเจ้า (Elohim) ประทับในสภาสวรรค์
พระองค์ทรงพิพากษาท่ามกลางพระทั้งหลาย (Elohim)ว่า</p>	1 , 8
<p>2) “เจ้าทั้งหลายจะพิพากษาอย่างยุติธรรม
และลำเอียงเข้าข้างคนอธรรมนานเท่าใด? <i>เส-ลาห์</i></p>	2 , 7
<p>3) “จงให้ความยุติธรรมแก่คนอ่อนแอและเด็กกำพร้า
จงปกป้องสิทธิของผู้ทุกข์ยากและผู้ขัดสน</p>	3 , 6
<p>4) จงช่วยคนอ่อนแอและคนขัดสนให้พ้นภัย
จงช่วยกู้พวกเขาให้พ้นจากมือของคนอธรรม”</p>	4 , 5
<p>5) พระทั้งหลาย (Elohim) “ไม่รู้และไม่เข้าใจ
พวกเขาเดินไปมาในความมืด
รากทั้งสิ้นของแผ่นดินโลกก็หวั่นไหว</p>	
<p>6) “เราได้กล่าวว้ว่า ‘เจ้าทั้งหลายเป็นพระ (Elohim)
เป็นบุตรองค์ผู้สูงสุด เจ้าทุกคนนั้นแหละ</p>	
<p>7) ถึงกระนั้น พวกเจ้าก็จะตายอย่างมนุษย์
และล้มลงเหมือนเจ้านายคนหนึ่ง’ ”</p>	
<p>8) ข้าแต่พระเจ้า (Elohim) ขอทรงลุกขึ้นพิพากษาแผ่นดินโลก
เพราะประชาชาติทั้งสิ้นเป็นของพระองค์</p>	

คำอธิบาย

จากโครงสร้างที่ได้ทำขึ้นมาทำให้เห็นถึงบทบาทของแต่ละส่วนได้ง่ายขึ้น และช่วยให้เข้าถึงความรู้สึกของผู้เขียนได้มากขึ้น ทั้งยังสามารถสังเกตเห็นได้ว่าเหมือนเป็นการโต้ตอบของแต่ละข้อโดยการใช้คำถาม คำสั่ง คำบอกเล่า เพื่อนำไปสู่ผลแห่งการกระทำโดยมีผู้พิพากษาและผู้ที่ถูกพิพากษาผ่านทางคำอธิบายเหล่านี้

จากข้อ 1 และข้อ 8 เป็นคำพิพากษาที่บนสวรรค์และแผ่นดินโลก พระเจ้าทรงประทับในสภาสวรรค์เพื่อพิพากษาพระทั้งหลาย ส่วนบนแผ่นดินโลกผู้เขียนขอให้พระเจ้าทรงลุกขึ้นพิพากษาประชาชาติ เป็นภาพที่ชี้ถึงการพิพากษาโดยมีพระเจ้าพระยาห์เวห์องค์เดียวเท่านั้นคือผู้มีอำนาจแต่เพียงผู้เดียว

จากข้อ 2 และข้อ 7 เป็นการบอกเล่าในสิ่งธรรมดาที่พระทั้งหลายได้กระทำคือการที่พวกเขาพิพากษาอย่างยุติธรรมและลำเอียงเข้าข้างแต่คนธรรมดา และในคำพูดนี้ของพระเจ้านั้นเป็นการเตือนพวกเขาถึงการกระทำว่าผลที่พระทั้งหลายต้องได้รับคือการถอดถอนอำนาจ ศักดิ์ศรี ความอมตะที่พวกเขามีให้กลายเป็นเหมือนมนุษย์ ซึ่งในที่สุดพวกเขาก็จะต้องตายเพราะการกระทำของตนเอง

จากข้อ 3 และข้อ 6 เป็นการบอกถึงสิ่งที่พระทั้งหลายพึงกระทำนั่นคือ การให้ความยุติธรรมและจงปกป้องสิทธิของผู้ที่ไม่มีทางสู้คือผู้ที่อ่อนแอกว่า โดยการยกฐานะของพวกเขาขึ้นมา เพื่อเป็นการย้ำอีกครั้งว่าพวกเขาคือบุตรของพระเจ้าองค์ผู้สูงสุดผู้ทรงเป็นความยุติธรรมของทุกคน ฉะนั้นผู้ที่ไม่กระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้านั้นมิได้มีเพียงผู้เดียวอย่างแน่นอน

จากข้อ 4 และข้อ 5 เป็นคำสั่งในการให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง โดยการสั่งให้พระทั้งหลายดูแลความปลอดภัย หรือช่วยกู้บรรดาผู้ที่อ่อนแอกว่าให้พ้นจากคนเหล่านั้นที่ไม่ดี แต่เพราะพวกเขาไม่รู้และไม่เข้าใจจึงดำเนินอยู่แต่ในทางธรรม ส่งผลให้เกิดผลร้ายแรงต่อโลกนี้ที่เป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล จึงเป็นเหตุให้ผู้เขียนขอให้พระเจ้าทรงลุกขึ้นมาพิพากษาพระทั้งหลาย

4.4 ศึกษาความหมายของคำ

การศึกษาโครงสร้างของพระธรรมสดุดีบทที่ 82:1-8 ความหมายของคำที่ผู้วิจัยเลือกมาทำการศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องราวในสภาสวรรค์ ประกอบไปด้วย 4 คำที่น่าสนใจ คือ คำว่า “พระเจ้า” (Elohim) “สภาสวรรค์” “อำนาจของพระเจ้า” และ “บุตรองค์ผู้สูงสุด” ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายจากรากศัพท์เดิมคือภาษาฮีบรู เพราะเป็นภาษาที่ผู้เขียนพระธรรมสดุดีใช้เขียนบันทึก และศึกษาจากหนังสืออรรถาธิบาย รวมถึงพระคัมภีร์ตอนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจความหมายที่แท้จริงของคำที่เลือกมาได้มากยิ่งขึ้นดังนี้

4.4.1 พระเจ้า

ตามที่พระคัมภีร์ได้บันทึกพระนามของพระเจ้าที่ชนชาติอิสราเอลใช้เพื่อยกย่องสรรเสริญและนมัสการ นั้นมีอยู่ 3 พระนามใหญ่ คือพระยาห์เวห์ เอโลฮิม และอาโดไนย์ แต่เนื่องจากพระธรรมที่ผู้วิจัยศึกษานั้นไม่ปรากฏคำว่า อาโดไนย์ ดังนั้นจึงขอกกล่าวถึงเพียงสองพระนามที่พระธรรมสดุดีใช้มากที่สุดคือ พระยาห์เวห์ และเอโลฮิม

4.4.1.1 พระยาห์เวห์

TOTG Thailand (2564) ในภาษาเดิมนั้น เราเป็น และพระนามยาห์เวห์ יהוה มีความหมายว่า “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” หรือ “เราเป็นผู้ที่ดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง พระคัมภีร์เดิมได้กล่าวถึงพระนามนี้มากถึง 6,828 ครั้งเลยทีเดียว ในพระคัมภีร์ดั้งเดิมคือภาษาฮีบรูนั้นเขียนด้วยอักษร 4 ตัว (ยฮวฮ YHWH) แต่เมื่อเขียนเป็นอักษรโรมัน 4 ตัวได้เป็น YHWH แล้วผสมสระจึงได้การออกเสียงเป็น "เยโฮวาห์" เมื่อเราเห็นคำว่า “LORD” ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษพิมพ์เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ขนาดเล็กกว่า “Lord” ก็แสดงว่าคำเดิมในต้นฉบับภาษาฮีบรูคือ YHWH (ยหวห) หรือ Yahweh (ยาห์เวห์) เป็นชื่อเฉพาะของพระเจ้า ตัวอย่างเช่นวลีที่คุ้นเคย “the word of the LORD” นั้นในต้นฉบับภาษาฮีบรูคือ “the word of Yahweh”

ครอส, จอห์น อาร์. (2555) กล่าวว่า จากพระนามยิ่งใหญ่นี้แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ได้โดยฤทธิ์เดชของพระองค์เอง ดังนั้นชาวอิสราเอลโบราณนั้นจึงเกรงกลัวองค์ยาห์เวห์มาก และแม้ว่าหลายศตวรรษต่อมาพวกเขา ก็ยังไม่ยอมออกพระนามของพระเจ้าเลย เมื่อพบเจอคำว่า “ยาห์เวห์” นั้นพวกเขาจะเลี่ยงไปเป็นคำว่า “พระเจ้าผู้เป็นเจ้า” หรือ “พระนาม” แทน และทุกคนเข้าใจดีว่านั่นหมายถึง “ยาห์เวห์” นั่นเอง จนถึงทุกวันนี้ เมื่อใดที่อ่านคำที่พระเจ้าตรัสตอบโมเสสก็จะใช้คำว่า “องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า” แทนคำว่า “ยาห์เวห์” (อพย. 3:15) (ยรม. 10:6) ซึ่งในพระธรรมสดุดีบทที่ 42-83 นี้ปรากฏคำว่า YHWH ถึงจำนวน 45 ครั้ง

4.4.1.2 Elohist Psalms

Rogerson J. W. & McKay, J. W. (1977 หน้า 4) “เริ่มต้นด้วย เพลงสดุดี 42 ซึ่งเป็น Elohist Psalter ดังนั้นสดุดีบทที่ 42-83 ที่กล่าวเช่นนี้เพราะบรรณาธิการมีการเปลี่ยนชื่อของ

พระเจ้าในเพลงสดุดีจากต้นฉบับ ‘the Lord’ (Yahweh) เป็น ‘God’ (Elohim) (ภาษาฮีบรู ดังนั้นคำว่า Elohist) สิ่งนี้สามารถเห็นได้จากสดุดี 14:2 เทียบกับ สดุดี 53:2 (ซึ่งอยู่ในกลุ่มนี้)

สดุดี 14:2 *พระยาห์เวห์* (Yahweh) ทอดพระเนตรลงมาจากฟ้าสวรรค์ดูมนุษย์ทั้งหลาย ว่าจะมีคนใดบ้างที่ฉลาดที่แสวงหาพระเจ้า (Elohim)

The Lord (Yahweh) looks down from heaven on the children of man, to see if there are any who understand, who seek after God (Elohim). เทียบกับ

สดุดี 53:2 *พระเจ้า* (Elohim) ทอดพระเนตรลงมาจากฟ้าสวรรค์ดูมนุษย์ทั้งหลาย ว่าจะมีคนใดบ้างที่ฉลาดที่แสวงหาพระเจ้า

God (Elohim) looks down from heaven on the children of man, to see if there are any who understand, who seek after God (Elohim).

การปฏิบัติตามบทบรรณาธิการเกี่ยวกับพระนามของพระเจ้านี้เริ่มต้นทันทีหลังจากเพลงสดุดี ‘Davidic’” ในสดุดี 3-41 การรวมคำว่า “ยาห์เวห์ เอโลฮิม” มีปรากฏในพระคัมภีร์เดิม 891 ครั้ง (“Yahweh Elohim” คือคำ “LORD God” ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ ในฉบับภาษาไทย คือ “พระยาห์เวห์พระเจ้า”) เมื่อแยกส่วนกันแล้ว การออกพระนามเฉพาะในสดุดีบทที่ 42-83 คือ “ยาห์เวห์” จะปรากฏ 45 ครั้ง และ “เอโลฮิม” 243 ครั้ง

หนังสือสดุดีเป็นส่วนหนึ่งของหมวดที่เรียกว่าเพลงสดุดี Elohist Psalter คือเพลงสดุดี 42-83 เรียกว่า Elohist เพราะชื่อยาห์เวห์ที่ออกเสียงไม่ได้ ดังนั้น Elohist Psalter เป็นผลมาจากการเขียนงานของบรรณาธิการที่มีทักษะสูงเพื่อต้องการหลีกเลี่ยงการออกเสียงคำดังกล่าวซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการไม่ยอมออกเสียงเลย

Wagraham (2017) เสนอว่าเหตุผลที่ Elohim ปรากฏใน Psalter เกี่ยวข้องกับการตัดสินทางเทววิทยามากกว่าเป็นคำอธิบายการตอบสนองเท่านั้น ดังนั้น “YHWH” ไม่ได้ใช้เมื่อมีการแต่งเพลงสรรเสริญแบบ Elohist

Elohim มีส่วนในการเชื่อมโยงเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีด้วยเช่นกัน คือเป็นวัฒนธรรมที่เล่าต่อกันมาโดยเสนอว่า Elohim มาจากพระเจ้า เพราะ Elohim และ YHWH ทำงานร่วมกัน หมายถึง Elohim เป็นตัวที่อธิบายว่า YHWH คือกษัตริย์ของอิสราเอลและผู้ที่เป็นอธิปไตยของอิสราเอล ซึ่งเป็นไปได้ว่า Elohim เป็นคำที่เข้าใจโดยทั่วไปหมายถึง “ผู้ทรงฤทธิ์” ซึ่งอาจพบความหมายเช่นเดียวกันนี้ปรากฏในที่อื่น ๆ (โยบ. 1:6; 2:1; สดต. 82:1) ภาษากรีก คำว่า “angelos” (ἄγγελος) “ทูตสวรรค์” เป็นการแปลความหมายที่ยอมรับถึงลักษณะของ “ผู้ทรงฤทธิ์” ครั้น

เมื่อไม่มีสิ่งมีชีวิตที่อยู่เหนือมนุษย์เป็นที่รู้จักในพันธสัญญาเดิม ดังนั้นมนุษย์จึงได้รับการแต่งตั้งให้มีตำแหน่งที่แตกต่างจาก (ด้อยกว่า) “ผู้ทรงฤทธิ์” ไม่รวมถึงสิทธิอำนาจในการปกครองเหนือทุกสิ่งในโลกนี้

4.4.1.3 เอลอฮิม “Elohim” (אֱלֹהִים)

1. “เอลอฮิม” [ที่ใช้กับพระเจ้า “พระยาห์เวห์”]

พระคัมภีร์ได้ออกพระนามนี้มากถึง 2,602 ครั้ง ซึ่ง“พระเจ้า” ในภาษาไทยแปลมาจากคำในภาษาฮีบรูหลายคำด้วยกัน ได้แก่ “เอลอฮิม” “เอลอาห์” และ “เอล” คำเหล่านี้เป็นคำกล่าวโดยธรรมที่ใช้เรียกพระของชนต่างชาติด้วย “เอลอฮิม” ในพระคัมภีร์ให้ความหมายว่า “พระเจ้าเพียงแต่องค์เดียว” เป็นการใช่วิภักดิ์ที่อัครรรยเพราะเป็นการพูดถึงพระเจ้าองค์เดียวแต่มีสามพระภาค เป็นการเตรียมทางให้เห็นถึงเรื่องตรีเอกภาพ ในพระธรรมปฐมกาล 1:26 บันทึกว่า “แล้วพระเจ้าตรัสว่าให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างของเรา” และพระธรรมปฐมกาล 11:7 กล่าวอีกว่า “มาเถิด ให้เราลงไป ทำให้ภาษาของพวกเขาวุ่นวายที่นั่น เพื่อไม่ให้พวกเขาเข้าใจภาษาของกันและกันได้” ในอิสยาห์ 6:8 กล่าวว่า “และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์เจ้านายตรัสว่า “เราจะใช้ผู้ใดไป? และผู้ใดจะไปแทนพวกเขา?” ซึ่งในพระธรรมสดุดี 82 นี้ได้ออกพระนามของพระเจ้าว่า (אֱלֹהִים) “Elohim” พระเจ้าผู้สูงสุดและความเป็นตรีเอกภาพของพระเจ้า (พระเจ้าผู้สร้าง ผู้ครอบครอง พระเจ้าจอมโยธา องค์บริสุทธิ ชื่อสัตย์ และยุติธรรม) ในพระธรรมสดุดี 82:1 และสดุดี 89 คือเป็นการกล่าวถึงพระนามที่ยิ่งใหญ่ที่สองของพระเจ้าในพระธรรมสดุดีคือ “เอลอฮิม” ตามปกติแล้ว คำฮีบรูนั้น แปลว่า “God” ส่วนในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับต่าง ๆ ของเรา เป็นคำพหูพจน์ในฮีบรูซึ่งไม่จำเป็นที่จะบ่งบอกถึงความเป็นพหูพจน์ของจำนวนแต่เป็นความใหญ่โต อย่างที่พระองค์เปิดเผยพระองค์เองนั้น และพระเจ้าก็ไม่จำกัดจนไม่มีคำเอกพจน์ใด ๆ สามารถแสดงออกถึงพระองค์อย่างพอเพียงได้ “เอลอฮิม” บ่งบอกถึงอำนาจที่สำคัญของพระเจ้าและข้อเท็จจริงที่ว่า พระองค์มีอำนาจอย่างยิ่งใหญ่และพระกำลังของพระองค์ไม่ใช่แค่ศักยภาพเท่านั้น แต่ยังมี การเคลื่อนไหวอีกด้วย ไม่ใช่เพียงแค่แฝงอยู่ด้วยกันเท่านั้นแต่ยังทรงทำงานอยู่ร่วมกันเสมอ

2. “เอลอฮิม” [ที่อ้างถึงพระเจ้าเทียมเท็จ]

หลายครั้งในพันธสัญญาเดิมคำว่า “เอลอฮิม” หมายถึงพระหรือเทพเจ้าเทียมเท็จ เช่นบรรดาพระของอียิปต์ (อพย. 12:12) วัวทองคำ (อพย. 32:4) และเจ้าแม่อัชโทเรท (1พทษ. 11:33) ในสดุดี 82 เขียนไว้ว่า พระทั้งหลาย “Elohim” ที่ลำเอียง และยุติธรรม พวกเขาจะถูกพิพากษา ในพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ 32:8 กล่าวว่า “เมื่อองค์ผู้สูงสุดประทอนมรดกแก่บรรดาประชาชาติ เมื่อพระองค์ทรงแยกพงศ์พันธุ์ของมนุษย์ พระองค์ทรงกำหนดเขตตามจำนวนของชนชาติทั้งหลายแทน

จำนวนคนอิสราเอล” ซึ่งในภาษาอังกฤษได้ใช้คำว่า “บุตรของพระเจ้า” หรือ “เอโลฮิม” นั้นแสดงให้เห็นว่าจะมีเจ้าผู้ครอบครองเขตการปกครองของแต่ละชนชาติจะมีผู้ดูแลประจำอยู่ในเขตของตนเอง

สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนขึ้นในดาเนียล 10:13-20 ได้บันทึกว่า “เมื่อดาเนียลอธิษฐานแล้วทูตของพระเจ้าจะมาหาเพื่ออธิบายถึงนิมิต แต่เจ้าผู้ครอบครองราชอาณาจักรเปอร์เซียได้ขัดขวางไว้ถึง 21 วัน แต่มีคาเอลเจ้าผู้ครอบครองชั้นหัวหน้าผู้หนึ่งมาช่วยไว้ เพราะเราถูกละไว้ที่นั่นให้อยู่กับบรรดากษัตริย์เปอร์เซีย เป็นการกล่าวถึงผู้มีอำนาจครอบครองแต่ละประเทศที่เรียกว่า “เอโลฮิม” แล้วท่านจึงกล่าวว่า “ท่านทราบหรือไม่ว่าเรามาหาท่านทำไม? แต่บัดนี้เราจะกลับไปต่อสู้กับเจ้าผู้ครอบครองเปอร์เซีย และเมื่อเราไปแล้ว นี่แน่ะ เจ้าผู้ครอบครองกรีซจะมา” เป็นการบรรยายภาพการปกครองในย่านฟ้าอากาศที่มีเจ้าผู้ครองของแต่ละประเทศดูแลอยู่ ซึ่งเป็นการทำสงครามระหว่างทูตสวรรค์ฝ่ายพระเจ้าและเจ้าผู้ครอบครองประเทศที่เป็นฝ่ายต่อต้านพระเจ้า จึงไม่แปลกใจที่แต่ละชนชาติต่างมีเจ้าผู้ครอบครองประจำชาติอยู่ ดังนั้นเมื่อเกิดสงครามกันนั้นไม่เพียงแต่ผู้นำประเทศและชนชาตินั้นเท่านั้นที่ทำสงคราม แต่รวมถึงเจ้าผู้ครอบครองต่างก็ทำสงครามกันเหมือนกันซึ่งเป็นสงครามฝ่ายวิญญาณที่มนุษย์ไม่สามารถที่จะมองเห็นหรือเข้าใจได้

ในเอเฟซัส 6:12 เขียนไว้ว่า “เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับพวกภูตผีที่ครอบครอง พวกภูตผีที่มีอำนาจ พวกภูตผีที่ครองพิภพในยุคนี้ ต่อสู้กับพวกวิญญาณชั่วในสวรรค์สถานรวมถึงคนรับใช้และผู้รับคำสั่ง” จากกิจการ 17:26 เขียนว่า “พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติมาจากคน ๆ เดียวให้อยู่ทั่วพิภพโลก และทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาทั้งหลายอยู่ด้วย” และในพระธรรมโรม 8:38-39 ได้บันทึกว่า “เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้า หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใด ๆ อื่นที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถทำให้เราขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้”

3. “เอโลฮิม” [ที่ใช้กับมนุษย์]

Got questions (2563) ได้อธิบายถึง “เอโลฮิม” ที่ใช้สำหรับมนุษย์ ตัวอย่างเช่น โมเสส (อพย. 4:16; 7:1) กษัตริย์แห่งอิสราเอล (สดด. 45:6) และอาจเป็นวิญญาณของซาธุเอล (1 ซมอ. 28:13) ส่วนอีก 90% จากตัวอย่างของ “เอโลฮิม” จะอ้างถึงพระเจ้าของอิสราเอล จากเอเฟซัส 6:12 ได้บันทึกว่า “พระทั้งหลาย” หมายถึง เจ้าหน้าที่ปกครอง ผู้พิพากษาและคนอื่น ๆ ที่ดำรงตำแหน่งผู้มีอำนาจและปกครอง การเรียกเจ้าหน้าที่ปกครองว่า “พระทั้งหลาย” แสดงถึง 3 อย่างคือ

1. เขาเป็นผู้มีอำนาจเหนือมนุษย์คนอื่น ๆ คือ “พระ” หรือ “เทพ” ที่สายตาของมนุษย์มองไม่เห็น ตัวอย่างเช่น ตอนที่พระเจ้าทรงฆ่าบุตรหัวปีของชนชาติอียิปต์นั้น พระองค์ทรงทำลาย “พระ” ของพวกเขาด้วย จากอพยพ 34:17 กล่าวว่า “ห้ามหล่อรูปพระไว้สำหรับตัวเอง” ดังนั้นการกล่าวถึงรูปเคารพ และการได้มาซึ่งมิตรภาพระหว่างประเทศด้วยการแลกเปลี่ยน “พระ” ทางศาสนา

ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่รับคำสั่ง (แต่แอบใช้อำนาจ) ล่อลวง กลอุบาย ในเอเฟซัส 3:9-10 เขียนว่า “และทรงให้ทุกคนเห็นว่าอะไรคือแผนงานของความล้าลึกที่พระเจ้าผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทรงปิดบังไว้ตลอดหลายยุคที่ผ่านมา เพื่อว่าพวกทูตผีที่ครอบครองและพวกทูตผีที่มีอำนาจในสวรรค์สถาน จะได้รับรู้จักพระปัญญาอันมากล้นหลายด้านของพระเจ้าโดยทางคริสตจักรในเวลานี้” จากพระธรรมสดุดี 89:6 บันทึกว่า “ในบรรดาบุตรของพระเจ้า” หมายถึง บรรดาพระของชนชาติอื่นหรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือดวงดาว

ต่าง ๆ

2. อำนาจที่เราใช้ปกครองในฐานะเป็นผู้มีอำนาจพลเมืองนั้นเป็นที่น่ายำเกรง “พระ” หรือว่า “เทพ” ที่สายตาของมนุษย์มองเห็นได้ เช่น ในพระธรรมดาเนียล 3:10-11 และดาเนียล 6:7 กล่าวถึง “กษัตริย์” ผู้ที่ครอบครองประเทศออกคำสั่งแต่ไม่รู้ถึงการทำงานของผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่ง ณ เวลานั้นเป็นช่วงที่อิสราเอลตกเป็นเชลยที่บาบิโลน ได้พบเจอการข่มเหงจากกษัตริย์บาบิโลนอย่างมากมาย

3. เขาได้รับฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจมาจากพระเจ้า ซึ่งแสดงให้เห็นภาพว่ากำลังดูแลปกครองคนในโลก ในสดุดี 82:8 การใช้คำว่า “พระทั้งหลาย” นี้ หมายถึง มนุษย์นั้นหาพบได้ยาก แต่ก็สามารถพบจากที่อื่น ๆ ในพันธสัญญาเดิมได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อพระเจ้าทรงส่งโมเสสไปพบฟาโรห์ อพยพ 7:1 “พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า “ดูซิ เราตั้งเจ้าไว้เป็นดังพระเจ้าต่อฟาโรห์ และอาโรนพี่ชายของเจ้าจะเป็นผู้เผยพระวจนะแทนเจ้า” นี้ หมายความว่า โมเสสเป็นผู้ส่งสารของพระเจ้า กำลังพูดคำตรัสของพระเจ้า และดังนั้นจึงได้เป็นตัวแทนของพระเจ้าไปพบกษัตริย์” จากอพยพ 21:28 กล่าวว่า “ถ้ามีคนมาอ้างว่า สิ่งนี้สิ่งนั้นเป็นของตน จงนำคดีของคุณนั้นไปเฝ้าพระเจ้า พระเจ้าทรงตัดสินว่าผู้ใดผิด ‘ผู้นั้นจะต้องใช้ค่าชดใช้เป็นสองเท่า’ ‘อย่าด่าพระเจ้า’ หรือสาปแช่งผู้ปกครองชนชาติของเจ้าเลย”

แต่ก็ถือว่าน้อยมากการที่เราจะพบคำว่า “Elohim” ที่หมายถึง สิทธิอำนาจของมนุษย์ เพราะเหตุว่าการใช้คำนี้หมายถึงสิ่งมีชีวิตที่ไม่เหมือนลักษณะของมนุษย์ปกติ เช่น พระธรรมสดุดี 86:8; 96:4; 97:7-9

จากพระธรรมสดุดี 82 มีการใช้ “เอลอฮิม” ที่แตกต่างกันโดยสามารถจำแนกได้ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 עֱלֹהִים 2 בָּרוּךְ לַיְהוָה - בְּרַחְמֵי עֱלֹהִים 1

(แปล) พระเจ้า (Elohim) ประทับในสภาสวรรค์ พระองค์ทรงพิพากษาท่ามกลางพระทั้งหลาย (Elohim) ว่า

“เอลอฮิม” คำแรกนั้นเป็นการใช้เรียกแทนพระเจ้าพระยาห์เวห์ และ “เอลอฮิม” คำที่สองนั้นใช้เรียกพระทั้งหลายที่เข้าร่วมประชุม

ข้อที่ 6 **עֲלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה:**

(แปล) “เราได้กล่าวว่า ‘เจ้าทั้งหลายเป็นพระ’ (Elohim) เป็นบุตรองค์ผู้สูงสุด เจ้าทุกคนนั่นแหละ”
“เอโลฮิม” ในข้อนี้เป็นการเรียก พระทั้งหลาย ซึ่งถูกเรียกว่าเป็นบุตรองค์ผู้สูงสุด

ข้อที่ 8 **אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה:**

(แปล) ข้าแต่พระเจ้า (Elohim) ขอทรงลุกขึ้นพิพากษาแผ่นดินโลก เพราะประชาชาติทั้งสิ้นเป็นของพระองค์

“เอโลฮิม” ในข้อนี้เป็นการใช้เรียกแทนพระเจ้าพระยาห์เวห์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้แต่องค์เดียว

4.4.2 อะดัทเอล (สภาสวรรค์)

การใช้คำที่มี “สภา” เป็นที่ประชุมของพระเจ้าและเหล่าเทพ (พระทั้งหลาย) หรือบุตรองค์ผู้สูงสุด และเป็นที่มีการประชุมโดยมีพระเจ้าเป็นผู้พิพากษาเพราะพระองค์ทรงยิ่งใหญ่เหนือพระเหล่านั้น

สดุดี 82:1 พระเจ้าประทับในสภาสวรรค์ พระองค์ทรงพิพากษาท่ามกลางพระทั้งหลาย

สดุดี 89:7-8 พระเจ้าทรงเป็นที่เกรงกลัวในสภาของผู้บริสุทธิ์ ยิ่งใหญ่และน่าเกรงขาม กว่า
ทั้งสิ้นที่อยู่รอบพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าจอมทัพบ ผู้ใดทรงฤทธิ์
เหมือนพระองค์? ข้าแต่พระยาห์เวห์ ความซื่อสัตย์ของพระองค์ล้อมรอบ
พระองค์

การใช้คำที่ไม่มี “สภา”

อพยพ 15:11 “ข้าแต่พระยาห์เวห์ ในบรรดาพระต่าง ๆ องค์กรไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า?
องค์กรไหนจะเหมือนพระองค์ผู้ทรงงานสง่าในความบริสุทธิ์และน่าเกรงขามด้วย
พระสิริ และทรงทำการอัศจรรย์? และเป็นเป็นที่ที่พระเหล่านั้นต้องรายงานต่อพระเจ้า
สำหรับหน้าที่ของตนเอง

โยบ 1:6 อยู่มาวันหนึ่ง เมื่อเหล่าทูตสวรรค์มารายงานตัวต่อพระยาห์เวห์ ชาตานได้มาใน
หมู่เขาด้วย

โยบ 2:1 และอยู่มาวันหนึ่ง เมื่อเหล่าทูตสวรรค์มารายงานตัวต่อพระยาห์เวห์ ชาตาน
ได้มาในหมู่เขา เพื่อรายงานตัวต่อพระยาห์เวห์ด้วย

เศคาริยาห์ 3:1 “แล้วทูตสวรรค์ได้แสดงให้เห็นโยชูวาหมาปุโรหิต ซึ่งยืนอยู่หน้าทูต
ของพระยาห์เวห์ และชาตานยืนอยู่ข้างขวามือของท่าน จะฟ้องท่าน

เศคาริยาห์ 3:7 พระยาห์เวห์จอมทัพรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้าดำเนินตามมรรคาของเรา และรักษา คำกำชับของเรา เจ้าจะได้ปกครองนิเวศของเรา และดูแลบริเวณ ของเรา และ เราจะให้เจ้ามีสิทธิที่จะเข้าไปท่ามกลางผู้ที่ยืนอยู่ที่นี่

4.4.3 อำนาจของพระเจ้า

John Goldingay (2007) ได้อธิบายอำนาจของพระเจ้าโดยการใช้คำกริยา 2 คำ sapat และ sadeq สอดคล้องกับคำนามคู่ mispat และ sadaqa ซึ่งเป็นแบบฉบับการแปลของความชอบธรรม และความยุติธรรม แสดงถึงการแสดงออกด้วยการตัดสินใจที่มีความซื่อสัตย์ต่อคนที่เรามีความสัมพันธ์ ด้วยการกระทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพวกเขา ในบริบทของศาล หมายถึง การแสดงถึงการค้นหาการช่วยเหลือของพวกเขามากกว่าการช่วยเหลือในตัวบุคคลโดยหวังทรัพย์สิน ที่ดิน หรือบ้านของพวกเขา เพื่อแลกกับอภิสภาพ ดังนั้นฤทธิ์เดชความรุนแรงของการอธิบายนี้เพิ่มขึ้นโดยความจริงที่ว่า คำนาม ทั้ง 4 คำนี้ต้องมาอยู่รวมกัน

Authority (mispat สิทธิอำนาจ sapat ใช้สิทธิอำนาจ แสดงสิทธิอำนาจ) โดยทั่วไป หมายถึง การใช้สิทธิอำนาจหรือการปกครองและการตัดสินใจเพื่อประชาชน ในพระธรรมสดุดี สิ่งนี้เป็น สิ่งที่สำคัญมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เขียนสดุดีพูดถึงสิทธิอำนาจของพระเจ้าหรือการปกครองของ พระองค์ (ไม่ใช่การพิพากษา) หรือการตัดสินใจเพื่อคนจน (ไม่ได้พิพากษาเขา สดด.96:13; 98:9; 103:6; 146:7) โดยพื้นฐานคำนี้เกี่ยวกับอำนาจ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่ mispat จะแสดงออกมาใน รูปแบบที่ไม่ยุติธรรม ซึ่งทำให้ผู้เขียนพระคัมภีร์เห็นว่า พระเจ้าทรงใช้สิทธิอำนาจของพระองค์ ด้วย ความจงรักภักดี และความซื่อสัตย์ (สดด.119:7; 96:13; 98:9)

Faithful, faithfulness (saddiq, sadeq, sadaqa) ความชอบธรรม (ความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี ไว้วางใจได้) คำนี้มีความหมายเหมือนกับคำว่า “ความยุติธรรม” และ “ความชอบธรรม” ซึ่งถ่ายทอดส่วนหนึ่งของลักษณะพิเศษที่มีความหมายว่า เป็นการกระทำสิ่งที่ถูกต้องตามความสัมพันธ์ และความรับผิดชอบ ไม่ใช่ตามมาตรฐานศีลธรรมใด ๆ ดังนั้นพระเจ้าผู้สำแดงความชอบธรรมแก่เรา เมื่อทรงอภัยบาปและเมื่อทรงปกป้องหรือช่วยเรา บ่อยครั้งที่พระธรรมสดุดีใช้ร่วมกับสิทธิอำนาจ หมายถึง การใช้อำนาจในนามของประชาชน หรือต่อผู้ที่อยู่ในความสัมพันธ์

ซึ่งในพระธรรมสดุดีบทที่ 82 ข้อ 1 ข้อ 2 และ 8 นี้ เราจะเห็นอำนาจของพระเจ้าที่สำแดงถึง ความยุติธรรมและความชอบธรรม (สดด. 82:1) *พระเจ้าประทับในสภาสวรรค์ พระองค์ทรงพิพากษา ท่ามกลางพระทั้งหลายว่า* เมื่อสังเกตเราจะเห็นว่าพระเจ้าทรงใช้สิทธิอำนาจของพระองค์ในการ พิพากษาซึ่งเป็นสิทธิอำนาจของพระองค์อยู่แล้ว ส่วนการใช้อำนาจการพิพากษาของพระทั้งหลายนั้น เป็นไปในทางที่ไม่ดีคือความลำเอียง และความอยุติธรรมที่สำแดงออกถึงการใช้แต่สิทธิอำนาจไม่ คำนึงถึงความถูกต้อง (สดด. 82:2) *เจ้าทั้งหลายจะพิพากษาอย่างอยุติธรรม และลำเอียงเข้าข้างคน*

อธรรมนานเท่าใด? การพิพากษาที่พวกเขาใช้เป็นการแสดงแค่สิทธิอำนาจที่พวกเขามีอยู่ซึ่งไม่ได้แฝงด้วยความชอบธรรมหรือยุติธรรม ขาดความจงรักภักดี และความไว้วางใจ เป็นเหตุให้ผู้เขียนพระธรรมสดุดี ต้องเขียนเพื่อขอพระเจ้าทรงใช้อำนาจของพระองค์ในการพิพากษา เพราะในการพิพากษาของพระเจ้านั้นเปี่ยมไปด้วยความชอบธรรม ยุติธรรม ความเป็นธรรมที่เชื่อและไว้วางใจได้รวมถึงความสัตย์ซื่อในพระสัญญาของพระเจ้าที่มั่นคงและเป็นนิรันดร์ (สดด. 82:8) *ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงลุกขึ้นพิพากษาแผ่นดินโลกเพราะประชาชาติทั้งสิ้นเป็นของพระองค์*

4.4.4 บุตรองค์ผู้สูงสุด

“บรรดาบุตรของพระเจ้า” ในพระธรรมโยบ 1:6 เรียกว่า “ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์” คือ “บรรดาทั้งหมดแห่งฟ้าสวรรค์” ในพระธรรมสดุดี 89:5 กล่าวว่า “มีคายาห์ผู้อธิบายภาพที่ได้รับการเปิดเผยถึงบรรดาเหล่าบริวารทั้งหมดแห่งฟ้าสวรรค์ ซึ่งได้ยืนอยู่ข้างๆ พระยาห์เวห์ คือทั้งทางข้างขวาและข้างซ้ายพระหัตถ์ของพระองค์ บรรดาบุตรของพระเจ้าที่อยู่บนฟ้าสวรรค์คือทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงสร้างบนสวรรค์” จากพระธรรมสดุดี 89:5-6 และสดุดี 89:6 “ในบรรดาบุตรของพระเจ้า” หมายถึง “บรรดาพระของชนชาติอื่นหรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือดวงดาวต่าง ๆ ” พันธสัญญาใหม่กล่าวว่า ชาวยิวที่ไม่เชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า จึงกล่าวหาพระเยซูว่าทรงหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า เนื่องจากพระเยซูคริสต์ทรงยืนยันว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ในยอห์น 10:33 และการที่ชาวยิวต้องการที่จะเอาหินขว้างพระเยซูไม่ใช่เพราะการกระทำดีของพระองค์ แต่เป็นเพราะพวกเขาเห็นว่าพระเยซูผู้ทรงสภาพมนุษย์แต่กลับตั้งตัวเป็นพระเจ้า เป็นเหตุให้พระเยซูทรงยกพระคำในสดุดี 82:6 เพื่อกล่าวเตือนชาวยิวว่า “พระบัญญัติใช้กับมนุษย์เท่านั้น” แม้ว่าผู้มีสิทธิอำนาจและเกียรติยศศักดิ์ศรีนั้นเป็นเทพเจ้าก็ตาม ประเด็นของพระเยซูคือ พวกเขาวิพากษ์ว่าพระเยซูทรงหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า โดยการที่พระเยซูทรงยืนยันสถานะของพระองค์ว่าทรงเป็น “บุตรของพระเจ้า” อย่างไรก็ตาม ข้อพระคัมภีร์ ของชาวยิวเองใช้คำเดียวกันกับคำว่า “เจ้าหน้าที่ปกครองบ้านเมืองโดยทั่วไป” หากผู้ที่ได้รับแต่งตั้งทำพิธีทางศาสนายังถูกนับได้ว่าเป็น “เทพเจ้า” ยิ่งกว่านั้น จะว่าอย่างไรกับพระองค์ผู้หนึ่งที่พระเจ้าได้ทรงเลือกและส่งมา ในพระธรรมยอห์นบทที่ 10:34-36 ได้เขียนว่า “พระเยซูตรัสว่า “ในพระธรรมของท่านมีคำเขียนไว้มิใช่หรือว่า ‘เราได้กล่าวว่าท่านทั้งหลายเป็นพระ’ ถ้าพระธรรมนั้นเรียกผู้ที่รับพระวาระของพระเจ้าว่า เขาเป็นพระ (และจะฝ่าฝืนพระคัมภีร์ไม่ได้) ท่านทั้งหลายจะกล่าวหาท่านที่พระบิดาได้ทรงตั้งไว้ และทรงใช้เข้ามาในโลกว่า ‘ท่านกล่าวคำหมิ่นประมาทพระเจ้า’ เพราะเราได้กล่าวว่า ‘เราเป็นบุตรของพระเจ้า’ อย่างนั้นหรือ”

จากการค้นคว้าวิจัยสรุปความหมายของคำว่า “บุตรองค์ผู้สูงสุด” ตามความคิดเห็นของกลุ่มนักวิชาการส่วนใหญ่ได้กล่าวไว้ดังนี้ว่า “ผู้ทรงอำนาจในการปกครองและผู้พิพากษาเหล่านี้” คือ พระทั้งหลายที่ได้ชื่อว่าเป็น “บุตรองค์ผู้สูงสุด” นับเป็นสมาชิกของสวรรค์ของพระเจ้า (โยบ 1:6, 2:1)

4.5 ศีกษาศาสนศาสตร์

Wagraham (2017) การประชุมของชาวสวรรค์ที่เรียกว่า “อะดัมเอล” (สภาสวรรค์) คำว่า “Elohim” ซึ่งอ้างถึง (Yahweh) หรือ “เทพเจ้า” “เทพอื่น” “ผี” และ ฯลฯ ในสคุดีที่ใช้ “Elohim” เพราะสคุดีบทที่ 82 นี้เป็นส่วนหนึ่งของ Elohistc Psalter การเรียกพระเจ้าด้วยการใช้ “Elohim” เหมือนการเรียก “พระทั้งหลาย” แต่ความแตกต่างคือ “Elohim” ที่ใช้เรียก “พระเจ้าพระยาห์เวห์” นั้นเป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่เที่ยงแท้แต่เพียงองค์เดียว เพราะทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงเป็นอยู่โดยพระองค์เอง (อพย. 3:14-15; ยรม. 10:6; สดต. 82:1) ผู้เขียนได้บรรยายถึงพระเจ้าพระยาห์เวห์ผู้ทรงประทับในสภาสวรรค์ “อะดัมเอล” คือ “สภาของพระยาห์เวห์” หมายถึงการแสดงถึงอำนาจหรือโดยธรรมชาติแล้วความเป็นกษัตริย์ของพระองค์ (1 ทธ. 6:15) พระเจ้าได้ทรงยืนอยู่ท่ามกลางสภาแล้ว ทรงตรัสเป็นวลีต่อผู้รับว่า (นานแคไหนด) **אֱלֹהִים** (สดต. 82:2) ซึ่งเป็นการใช้คำถามในลักษณะที่มีคำตอบเชิงลบ ด้วยเหตุนี้การใช้วลีอาจมีจุดมุ่งหมายให้เห็นว่าผลลัพธ์นั้นไม่ได้อย่างแน่นอน ดังนั้นจะเห็นว่าคำพูดที่พระเจ้าทรงตรัสกับผู้รับเป็นการพูดที่มีนัยยะกล่าวถึงสิ่งที่พวกเขาชอบมากกว่า นั่นคือการกระทำที่แสดงความโปรดปรานต่อคนชั่ว (สดต. 82:3) ดังนั้นผู้ที่พูดนั้นจะเป็นผู้ใดไปไม่ได้ นอกจากพระเจ้าพระยาห์เวห์ ขณะที่พระยาห์เวห์ ทรงตั้งคำถามเกี่ยวกับความยุติธรรมอยู่นั้น ซึ่งเป็นคำพูดที่ดูเหมือนจะใช้ความหมายของการกระทำที่ต่อเนื่องกัน คือให้พวกเขาอบความยุติธรรมแก่ผู้อ่อนแอและคนยากจน (สดต. 82:4) แต่พระทั้งหลายไม่รู้และไม่เข้าใจตั้งแต่ในอดีตคือตั้งแต่ที่พระทั้งหลายเลือกที่จะอยู่ฝ่ายต่อต้านพระเจ้าคือฝ่ายซาตานแล้ว “ซาตาน” (มีความหมายว่า “ผู้กล่าวโทษ”) ก็มาท่ามกลางเหล่าทูตสวรรค์ด้วย ซาตานยังมีสิทธิเข้าถึงสวรรค์ได้ (ดู วว. 12:10) มันกล่าวว่ามันไปๆมาๆ และเดินขึ้นเดินลงบนแผ่นดินโลก ดูเหมือนว่ามันเสาะหาคนที่มันจะกล่าวโทษและครอบงำได้ (1 ปต. 5:8) การที่ซาตานไปมาบนโลกยังแสดงให้เห็นว่ามันใช้สิทธิอำนาจของมันเหนือผู้คนที่อยู่ใต้มัน ซึ่งการเดินบนแผ่นดินมักหมายถึงมีอำนาจครอบครอง (ดู ฉบบ. 1:36; 11:24; ยชว. 1:3; 14:9) แน่แน่นอน ดังนั้น “ซาตาน” คือ “พระของยุคนี้” (2 คร. 4:4; อฟ. 2:2) และ “ชาวโลกทั้งสิ้นอยู่ใต้อำนาจของมารร้าย” (1 ยน. 5:19) พวกเขายังคงเดินอยู่ในความมืดอย่างต่อเนื่อง (สดต. 82:5) สังเกตได้ว่าเป็นภาพที่พระยาห์เวห์กำลังบอกหรือให้คำบรรยายแก่พระทั้งหลายถึงสิ่งที่พระทั้งหลายอีกกลุ่มได้กระทำ ซึ่งทำให้รากฐานของโลกเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับจักรวาลนั้นทรุดโทรมเพราะแต่เดิมนั้นต้นกำเนิดของโลกและจักรวาลเป็นสิ่งที่ตั้งมั่นนั้นคือความยุติธรรม จึงเห็นได้ว่าความยุติธรรมที่พระทั้งหลายได้กระทำนั้นเป็นความยุติธรรมระดับจักรวาลซึ่งร้ายแรงมากทีเดียว

จากนั้นพระเจ้าจึงตรัสต่อพระเหล่านั้นถึงฐานะของพวกเขาซึ่งเป็นการพูดของพระยาห์เวห์ในสภาของพระเจ้าต่อ “พระทั้งหลาย” ว่า พวกเขาเป็น “บุตรองค์ผู้สูงสุด” แสดงว่าพวกเขาก็คือ “บุตรของพระยาห์เวห์พระเจ้าผู้สูงสุด” (สดต. 82:6) ในพระธรรมโยบ 1:2 ยังอธิบายอีกว่า พวกเขา คือ

“เหล่าทูตสวรรค์” แต่เนื่องจากพวกเขาไม่เพียงแต่เมินเฉยต่อสิ่งที่ควรทำ แต่กลับทำในสิ่งที่พระเจ้าไม่พอพระทัย ด้วยการไม่ช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากและผู้ขัดสน ทั้งยังไม่มอบความยุติธรรมแก่ผู้ที่อ่อนแอและเด็กกำพร้า และไม่ช่วยให้คนเหล่านี้ให้พ้นภัยหรือพ้นจากมือของผู้อธรรม พระเจ้าจึงให้พวกเขาเห็นผลที่จะตามมาจากการกระทำของพวกเขาคือพวกเขาจะตายเหมือนมนุษย์ (สดด. 82:7) เพราะอีกไม่นานมนุษย์ที่อยู่ในโลกนี้ก็จะต้องตาย จึงมีเหตุผลที่จะคิดว่าพระเจ้ากำลังลดระดับของพวกเขาทั้งหลายลงอยู่ในระดับเท่าเทียมกับมนุษย์ ซึ่งก่อนหน้านั้นพวกเขาไม่ต้องกังวลเรื่องความตายเพราะพวกเขาเป็นอมตะ แต่ตอนนี้พวกเขาต้องกังวลเรื่องความตายเพราะถูกทำให้เป็นเหมือนมนุษย์แล้ว เช่นเดียวกันพวกเขาก็จะล้มลงเหมือนเจ้านายคนหนึ่ง คือการลดระดับจากเทพให้เป็นเหมือนราชาที่ล้มลงนั่นเอง

ความเป็นไปได้อย่างหนึ่งคือการใช้แนวคิดเรื่องความเป็นกษัตริย์ของโลกโบราณ ที่กล่าวถึงกษัตริย์ได้ขึ้นสู่อำนาจและตกลงจากอำนาจ ดังนั้นการล้มลง คือการที่พวกเขาไม่สามารถอยู่ในอำนาจอีกต่อไปต่างจากเดิมที่พวกเขาปกครองดินแดนต่าง ๆ ในฐานะสิ่งมีชีวิตที่พระเจ้าทรงสร้าง แต่บัดนี้พวกเขาสูญเสียสิทธิและอำนาจในการครอบครอง ท้ายสุดนี้ผู้เขียนได้อ้างถึงพระนามของพระยาห์เวห์ คือ การขอให้พระยาห์เวห์ทรงลุกขึ้นพิพากษา (สดด. 82:8) เพราะผู้เขียนทราบดีว่า ในที่สุดจะมีพระยาห์เวห์เพียงผู้เดียวที่มีอำนาจในการปกครองประชาชาติ ดังนั้นพระยาห์เวห์จะทรงครอบครองทุกสิ่งที่ยังทรงสร้างและทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ของบรรดาประชาชาติทั้งหลาย

4.6 ศึกษาเบื้องหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ในช่วงระยะเวลาของอาสาฟนั้น เขาได้มองเห็นเจ้าหน้าที่คนอื่น ๆ ที่ได้กระทำการดีที่สุดในที่แย่มากที่สุด ทำให้ต้องมีการร้องเรียนเรื่องการคดโกงของคนร่ำรวย และผู้ที่มีอิทธิพล ซึ่งบันทึกไว้ในสดุดี 72 และ 73 นี้ อาจถูกส่งไปยังเจ้าหน้าที่บางคน โดยคำที่เขาใช้อธิบายคนชั่วมาจากศัพท์เดียวกับคำว่า “เจ้าหน้าที่” ของระบบลัทธิบูชา ซึ่งเพลงสดุดีแต่ละเพลงมีความหมายแยกกันและไม่สามารถสรุปเป็นบทเพลงสรรเสริญโดยรวมได้ ดังนั้นเพลงสดุดีทั้ง 12 บทนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพิพากษาจากพระเจ้า และกล่าวถึงวิธีที่ผู้คนในพระคัมภีร์ต้องปฏิบัติตามธรรมบัญญัติของพระเจ้า เพลงสดุดีของอาสาฟหลายบทได้จัดอยู่ในหมวดหมู่ความโศกเศร้าของชุมชน เพราะพวกเขาหวังอยู่ในความเป็นอยู่ที่ดีของคนทั้งชุมชน และกล่าวถึงความเสียใจของชุมชนรวมถึงคำอธิบายของการถูกทำลายที่รุนแรงบางอย่าง ทำให้ต้องร้องทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า จึงเป็นเหตุให้ผู้ประพันธ์สดุดีพระธรรมสดุดีบทที่ 82 บทนี้ จินตนาการถึงพระเจ้าผู้ประทับอยู่ในพระนิเวศของพระองค์ในสวรรค์ โดยการพูดถึงอำนาจของพระเจ้าที่อยู่ในสภาสวรรค์

สดุดี 82 เป็นวรรณกรรมการพยากรณ์เกี่ยวกับการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อบรรดาเทพเจ้าของคนต่างชาติ ผู้ประพันธ์ได้เพิ่มรายละเอียดโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ ส่วนที่หนึ่ง ข้อ 1-4 คือเป็นการบรรยายภาพหรือนิมิตของบัลลังก์แห่งสวรรค์ที่ซึ่งพระเจ้าได้พิพากษาพระทั้งหลาย และสรุปความ ข้อ 2-4 เกี่ยวข้องกับความผิดที่ต้องรับโทษ ส่วนที่ 2 ข้อ 5-7 คือส่วนที่ผู้เขียนได้บรรจุถ้อยคำที่โจมตีพระทั้งหลายที่โง่งงในเรื่องศีลธรรมเพราะขาดความรับผิดชอบ ซึ่งทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในโลกและพวกเขาต้องรับผิดชอบต่อการขาดจากความเป็นอมตะและการถูกขับไล่ออกมาจากทั้งสวรรค์และโลก ส่วนที่ 3 ในข้อ 8 ผู้ประพันธ์สดุดีได้อธิษฐานขอการรื้อฟื้นความยุติธรรมแห่งจักรวาลภายใต้การปกครองของพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว เพราะว่าสดุดีบทนี้มีคล้ายคลึงกับพระธรรมอิสยาห์บทที่ 3 ข้อ 13 และเอเสเคียล 28:1-10

4.7 ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

พระธรรมโยบ สุภาชิตและปัญญาจารย์ อยู่ในหมวดวรรณกรรมภูมิปัญญา สี่ลาการเขียนแบบนี้ปรากฏในพันธสัญญาเดิมเล่มอื่นด้วย โดยเฉพาะสดุดี ซึ่งหนังสือประเภทนี้ปรากฏในวรรณกรรมของประเทศเพื่อนบ้านของชนชาติอิสราเอลด้วยเช่นกัน เช่นบทกวีเชิงละครอันยอดเยี่ยมนี้ปรากฏใน พระธรรมโยบทั้งเล่ม กล่าวถึงปัญหาความทุกข์ทรมานที่คนทุกสมัยฉงนสนเท่ห์ โดยเล่าถึงคนดีที่โยบผู้สูญเสียทุกอย่างอย่าง แต่ยังคงเชื่อมั่นในพระเจ้า

สมาคมพระคริสตธรรมไทย (2560) เขียนไว้ว่า พระธรรมโยบซึ่งเป็นพระธรรมที่จัดอยู่ในกลุ่มของบทกวีนิพนธ์เป็นพระธรรมที่สอนเรื่องสติปัญญา และเป็นสติปัญญาที่มาจากพระเจ้า เพราะปัญญาของชนชาติอิสราเอลนั้นเกี่ยวข้องกับการรู้จักพระเจ้า จึงไม่น่าแปลกใจที่เรื่องราวและเหตุการณ์ในพระธรรมโยบจะขัดแย้งกับพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ ที่สอนในเรื่องความทุกข์ว่ามาจากพระเจ้า คือ แนวคิดที่ว่า “ถ้าไม่เชื่อฟังพระเจ้ายิ่งจะต้องเจอกับความทุกข์”

แต่เรื่องราวของโยบนั้นเป็นเรื่องราวของผู้ชอบธรรมที่ต้องเจอกับความทุกข์ แม้ว่าพระธรรมโยบจะไม่ได้ให้คำตอบเกี่ยวกับความทุกข์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความข้องใจสำหรับผู้่านมากมาย แต่กลับให้มุมมองเกี่ยวกับความยำเกรงพระเจ้า ผู้อ่านจะพบว่าแม้โยบและคนรอบข้างจะไม่รู้และเข้าใจว่าทำไมโยบผู้ชอบธรรมแต่ต้องเผชิญกับความทุกข์มากมาย แต่มีสิ่งหนึ่งที่โยบได้กระทำคือเขาแม้ว่าเขาจะเจอความทุกข์โงมเพียงใดเขาก็ไม่ทอดทิ้งพระเจ้า เขายังคงยึดมั่นและยืนหยัดอยู่ในความชอบธรรมของพระเจ้าว่าพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของเขา ดังนั้นพระธรรมโยบจึงสอนให้รู้ว่าการทุกข์ทรมานไม่ได้เป็นการพิพากษาลงโทษจากพระเจ้าเสมอไป แต่ความทุกข์อาจเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดประโยชน์มากมาย เมื่อเราสามารถผ่านเหตุการณ์เหล่านี้ไปได้ ดังเช่น พระเยซูผู้ทรงยอมทนทุกข์ทรมานเมื่อทรงอยู่บนโลกนี้เพื่อให้แผนการทรงไถ่ของพระเจ้าสำเร็จในพระองค์

จากการศึกษาและเรียบเรียงข้อมูลในบทนี้ ทำให้ได้ความชัดเจนและคำตอบที่ผู้วิจัยต้องการ โดยศึกษาว่าความหมายของอะดัทเอล (สภาสวรรค์) จากสตุติ 82 นั้น คือการประชุมของชาวสวรรค์ รวมถึงอำนาจของพระเจ้าที่เต็มไปด้วยความสัตย์ซื่อและชอบธรรม พระทั้งหลายที่ถูกเรียกว่าบุตรองค์ ผู้สูงสุดเหล่านี้ คือเทพผู้ครอบครอง ผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างเพื่อรับใช้พระองค์ แต่พวกเขาเลือกที่จะอยู่ ฝ่ายต่อต้านพระเจ้าโดยพิพากษาด้วยความลำเอียงและความอยุติธรรมแก่ผู้ที่ย่อมอ่อนแอกว่า จึงส่งผลให้ พวกเขาได้รับการพิพากษาจากพระเจ้าด้วยเช่นกัน

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอะดัมเอล (สภาสวรรค์) โดยผ่านทางการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากพระคัมภีร์ หนังสืออรรถาธิบาย หนังสือและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องรวมถึงงานวิจัยอื่น ๆ ด้วย ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยเพื่อให้คำแนะนำสำหรับผู้นำในคริสตจักรและคริสเตียนในประเทศไทย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะและการต่อยอดงานวิจัยในอนาคตได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวินิจฉัยเรื่องความหมายของอะดัมเอล (สภาสวรรค์) จากสดุดี 82 เพื่อให้คำแนะนำสำหรับผู้นำในคริสตจักรและคริสเตียน มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความหมายของอะดัมเอล (สภาสวรรค์) ซึ่งเกี่ยวกับอำนาจที่ยุติธรรมและชื่อเสียงของพระเจ้า เพื่อช่วยให้ผู้นำคริสตจักรหันมาสอนเรื่องราวโลกฝ่ายวิญญาณมากขึ้น เป็นการช่วยให้คริสเตียนเปิดมุมมองใหม่ในการอ่านพระคัมภีร์เพื่อจะรู้จักพระลักษณะของพระเจ้ามากขึ้น
2. เพื่อให้การทำวิจัยนี้มีส่วนช่วยให้คริสเตียนในสังคมไทยที่มีความกลัวต่อเรื่องวิญญาณชั่วหรือภูติผีต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อมิติด้านฝ่ายวิญญาณได้เห็นถึงความจำกัดของสิ่งเหล่านี้

จากการศึกษาพบว่าความหมายของอะดัมเอล (สภาสวรรค์) จากสดุดี 82 ไม่ใช่เรื่องที่เปรียบเทียบแต่อย่างใด แต่เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในโลกฝ่ายวิญญาณจริง ซึ่งเป็นการประชุมของเหล่าทูตสวรรค์หรือเหล่าเทวเทพ โดยมีพระเจ้าเป็นประธาน ซึ่งคำพิพากษาของพระเจ้าสำแดงถึงอำนาจที่เปี่ยมไปด้วยความยุติธรรมและชื่อเสียงของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่แต่องค์เดียว พระทั้งหลายที่ถูกเรียกว่าบุตรองค์สูงสุดนั้นคือเหล่าทูตสวรรค์ที่พระเจ้าทรงสร้าง เป็นผู้มีหน้าที่รับใช้พระเจ้า แต่การกระทำของพระทั้งหลายนั้น คือการที่พวกเขาเลือกทำสิ่งที่ลำเอียงและอยู่ดิ้นรนตรงกันข้ามกับพระประสงค์ของพระเจ้า พวกเขาจึงต้องรับการพิพากษาจากพระเจ้าโดยการลดฐานะและศักดิ์ศรีให้เป็นเหมือนมนุษย์ คือ ต้องตายเหมือนอย่างมนุษย์ และองค์ประกอบที่สำคัญในการชี้ให้เห็นว่าเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นบนฟ้าสวรรค์จริงมี ดังนี้

1. สภาสวรรค์

สภาสวรรค์เป็นสถานที่ประชุมของบรรดาท่านผู้บริสุทธิ์ คือ ที่ประชุมของชาวสวรรค์ในโลกฝ่ายวิญญาณ โดยมีพระเจ้าทรงเป็นประธาน เพื่อเป็นการแสดงถึงสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชของพระยาห์เวห์ บ่อยครั้งที่ปรากฏภาพของพระยาห์เวห์นั่งบนบัลลังก์เหนือสภาของเทพทั้งหลาย ผู้ทำหน้าที่รับใช้ในการแจกจ่ายกฤษฎีกา/คำพิพากษาและข้อความต่าง ๆ ของพระเจ้า นอกจากนี้ยังสามารถพิสูจน์ได้จากพระคัมภีร์อีกว่า สภาสวรรค์เป็นการประชุมของเหล่าทูตสวรรค์ด้วย และพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่ทรงมีอำนาจอนุญาตให้ซาตานทดสอบความเชื่อของโยบตามคำขอ (โยบ 1:6; 2:1; วว. 12:10)

2. อำนาจของพระเจ้า

อำนาจของพระเจ้านั้นมีอยู่เต็มบนฟ้าสวรรค์และจักรวาลเป็นอำนาจยิ่งใหญ่เหนืออำนาจใด ๆ ทั้งยังเป็นเกรงกลัวของผู้ประชุมบริสุทธิ์ เพราะอำนาจของพระเจ้านั้นเปี่ยมไปด้วยความยุติธรรม ความชอบธรรม ความสัตย์ซื่อ และความรักอันมั่นคงนิรันดร์

3. พระทั้งหลาย

เดวิด เอฟ. ฮินสัน (ม.ป.ป.) การใช้คำว่า “เอโลฮิม” ในการเรียก “พระทั้งหลาย” ให้เห็นว่าพวกเขาเหล่านั้นไม่ใช่มนุษย์อย่างแน่นอน เพราะพระยาห์เวห์ทรงเรียกพวกเขาว่าเป็น “บุตรองค์ผู้สูงสุด” เช่นเดียวกับที่เรียก “ทูตสวรรค์” การที่พวกเขาจะตายเหมือนอย่างมนุษย์และล้มลงเหมือนเจ้านายคนหนึ่งนั้น แสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้วพวกเขามีชีวิตที่เป็นอมตะ มีอำนาจในการปกครอง ซึ่งบางครั้งผู้เขียนพันธสัญญาเดิมพูดถึง “เทพ” ต่าง ๆ ที่หมายถึง “ทูตสวรรค์” ผู้เขียนสมัยเริ่มแรกบางคนคิดว่ามี “เทพ” หรือ “พระต่าง ๆ” เป็นจำนวนมากโดยเน้นความยิ่งใหญ่สูงสุดของพระเจ้ามากกว่า และพูดถึงเทพทั้งหลายซึ่งเป็นผู้ที่รับใช้พระเจ้า (สดด. 82:1, 138:1) ในพระธรรมสดุดี 97:7 ผู้ประพันธ์ปฏิเสธรูปเคารพไม่มีอำนาจอะไรเลย แต่บอกว่าพระทั้งหลาย “กราบลงต่อพระองค์” บุตรของพระเจ้ายิ่งเช่นกัน หลายครั้งที่แปลว่า “ชาวสวรรค์” คือชาวสวรรค์ที่เชื่อฟังพระเจ้าถือว่าเป็นทูตสวรรค์ (สดด. 29:1, 89:6, โยบ 1:6) และเป็น “ผู้บริสุทธิ์” (ฉธบ. 33:2; สดด. 89:5; ศคย. 14:5) แต่เพราะความลำเอียงในการใช้อำนาจในการพิพากษา การไม่ยอมมอบความยุติธรรมให้กับคนอ่อนแอหรือคนขัดสน การไม่ยอมปกป้องเด็กกำพร้า ทำให้ศีลธรรมบนแผ่นดินโลกได้รับความสั่นคลอน ก็เพราะพระทั้งหลายเหล่านี้เลือกที่จะอยู่ฝ่ายต่อต้านพระเจ้าคืออยู่ฝ่ายซาตาน

5.2 คำแนะนำสำหรับผู้นำคริสตจักรและคริสเตียน

จากการศึกษาความหมายของอะดัมเอล (สภาสวรรค์) จากสดุดี 82 ทำให้ได้คำแนะนำสำหรับผู้นำในคริสตจักรและคริสเตียนในการสอนและศึกษาพระคัมภีร์รวมถึงการดำเนินชีวิตดังต่อไปนี้

5.2.1 พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือ (การทรงสร้าง) ทุกสิ่ง ฟาสวรรค์ จักรวาล แผ่นดินโลก

ในปฐมกาลพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟาสวรรค์และแผ่นดินโลก ทุกสิ่งล้วนผ่านการทรงสร้าง ไม่ว่าจะเป็นสวรรค์ซึ่งเป็นที่พักของพระเจ้าและเหล่าทูตสวรรค์ ซึ่งเป็นสถานที่ที่ทุกคนบนโลกนี้ต้องการที่จะไปอยู่หลังสิ้นชีวิต แม้จะเป็นที่ซึ่งไม่เคยเห็นด้วยตามาก่อนก็ตาม แต่มนุษย์ทุกคนก็เชื่อว่าที่นั่นเป็นสถานที่ดีและน่าอยู่ที่สุดเสมอ กระนั้นแม้ความยิ่งใหญ่ของจักรวาลซึ่งมนุษย์ที่เก่งกล้าก็ยังไม่สามารถที่จะรู้ได้หมด ความอัศจรรย์ของดาวเคราะห์และดวงดาวต่าง ๆ ที่ลอยอยู่ในจักรวาล เป็นการตกแต่งที่สวยงาม รวมทั้งแผ่นดินโลกที่กว้างใหญ่ไพศาลสำหรับมนุษย์ สัตว์นานาชนิด ที่ว่ายอยู่ในน้ำ โอบยิบอยู่บนท้องฟ้า วิ่งอยู่ในป่าเขา พืชพันธุ์มากมายที่เกิดขึ้น คลื่นในทะเล เมฆที่ลอยอยู่บนท้องฟ้า และมนุษย์ผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า ล้วนเป็นการทรงสร้างของพระเจ้าเพื่อให้เห็นถึงอำนาจของพระองค์แต่เพียงผู้เดียว

สาธัญญ์ บุญเกียรติ (2560) กล่าวไว้ว่า สำหรับคริสเตียนไทย แม้จะเชื่อว่าพระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้สร้าง แต่บ่อยครั้งคริสเตียนไทยรู้สึกว่าการทรงเป็นเหมือนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ห่างไกล นอกจากนั้นคริสเตียนบางคนยังอยู่ใต้อิทธิพลของความเชื่ออื่น ๆ เช่น คิดว่าวันเดือนปีเกิดเป็นตัวกำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต เชื่อว่าบางวันเป็นวันดี ส่วนบางวันนั้นไม่ดี เข้าใจว่าสัตว์หรือพืชบางชนิดจะนำโชคลาภมาสู่ครอบครัว หรือพึ่งพาอำนาจของผีและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ เมื่อคริสเตียนไทยมองดูธรรมชาติก็จะคิดถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า แต่มักลืมนึกต่อไปว่า พระเจ้าองค์นี้ทรงมีอำนาจที่ยิ่งใหญ่และเกี่ยวข้องกับชีวิตของเราอย่างไร ซึ่งในอิสยาห์ 66:1 บันทึกว่า พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า “สวรรค์เป็นที่นั่งของเรา และแผ่นดินโลกเป็นแท่นวางเท้าของเรา” ไม่เคยมีผู้ใดหรือในความเชื่อใดบันทึกถ้อยคำเช่นนี้ นอกจากพระยาห์เวห์พระเจ้าผู้ที่มีอำนาจเหนือทุกสิ่งแล้ว ดังนั้นผู้นำในคริสตจักรจึงควรสอนถึงสิ่งเหล่านี้ คืออำนาจของพระเจ้านั้นไม่มีความจำกัดทั้งในคริสตจักรหรือนอกคริสตจักร ทั้งอย่าลืมนึกว่าการตัดสินใจใช้อำนาจของผู้ผู้นำนั้นมาจากพระเจ้าจึงควรใช้ไปในทางที่ถูกต้อง รวมถึงคริสเตียนจะไม่ลืมนึกว่าอำนาจของพระเจ้านั้นมีอยู่ทุกแห่งหน ที่สำคัญพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือชีวิตและปัญหาที่เราพบเจออีกด้วย

5.2.2 พระเจ้าทรงยุติธรรมและสัตย์ซื่อต่อผู้ที่ยำเกรงพระองค์เสมอ

มีข้อพระคัมภีร์มากมายที่พูดถึงความสัตย์ซื่อและความยุติธรรมของพระเจ้า ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่พระเจ้าจะเรียกร้องให้ประชากรของพระองค์เป็นคนที่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์

ในสดุดี 24:3-5 ได้พูดถึงผู้ที่เข้ามาอยู่ในสถานนมัสการของพระเจ้าได้นั้น คือคนที่มือที่สะอาดและใจที่บริสุทธิ์ ปราศจากความโกหกหลอกลวง เขาจะเป็นผู้รับพระพรจากพระยาห์เวห์ และรับความยุติธรรมจากพระเจ้าแห่งความรอดของเขา ทั้งนี้พระเจ้ายังทรงให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องความยุติธรรมและความสัตย์ซื่ออย่างมากเช่นกัน เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้เริ่มต้นของสิ่งเหล่านี้ และทรงเรียกร้องต่อประชากรของพระองค์ให้กระทำด้วยเช่นกันคือ

1. ด้านความสัตย์ซื่อ : สุภาษิต 11:1-3 กล่าวถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัยคือผู้ที่มีความสัตย์ซื่อไม่ฉ้อโกงของผู้อื่น ผู้ที่เที่ยงธรรมนั้นจะมีความซื่อสัตย์เป็นสิ่งที่นำทางเขา การรู้จักดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ทั้งต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่ว่าจะด้านการรับใช้ การถวาย หรือแม้แต่การเข้าร่วมนมัสการ แน่แน่นอนว่าการที่เราจะเป็นคนที่สัตย์ซื่อได้นั้น เราต้องทูลขอพระเจ้าให้เป็นผู้เปลี่ยนแปลงชีวิตจากภายในสู่ภายนอก ด้วยการใช้เวลาเข้าสนิทกับพระองค์

2. ด้านความยุติธรรม : สุภาษิต 16:11 การกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าถือว่าเป็นการกระทำที่ยุติธรรม มีข้อพระคัมภีร์มากมายที่กล่าวถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า ณ ปัจจุบันนี้ เนื่องจากผู้นำในคริสตจักรรวมถึงคริสเตียนมากมาย มักเอาความคิดและอารมณ์ของตนเองเป็นที่ตั้ง จนลืมตระหนักว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่ สามารถสังเกตได้จากชีวิตเมื่อคริสตจักรหรือสมาชิกอธิษฐานมอบทุกสิ่งให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้วพวกเขายังรู้สึกกังวลอยู่ไหม? การที่เรารู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้ามากขึ้น ก็โดยการฟังหรืออ่านพระคัมภีร์เพื่อรู้ถึงหัวใจ แผนการ และจุดประสงค์ของพระเจ้าที่มีในชีวิตของทุกคน จึงเป็นการดีหากหากผู้นำในคริสตจักรสอนสมาชิกถึงความสำคัญในการอ่านพระคัมภีร์และติดสนิทอยู่ในพระเจ้าเสมอ แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเปิดเผยถึงน้ำพระทัยพระเจ้าให้รู้เอง

3. ด้านความเท่าเทียมกัน : เมื่อท่านเป็นผู้นำในคริสตจักรจึงควรเป็นแบบอย่างให้สมาชิกได้เห็นในเรื่องความเท่าเทียมกัน ไม่ควรมีสองมาตรฐานต่อสมาชิก เช่น เห็นสมาชิกที่ยากจนเข้ามาในโบสถ์ก็ให้นั่งด้านหลังที่ประชุม หรือเห็นผู้ที่มีฐานะก็ให้นั่งด้านหน้าสุดของที่ประชุม รวมถึงการเลือกผู้นำฝ่ายต่าง ๆ ของคริสตจักร ก็ไม่ควรมองที่ฐานะหรือความรู้ แต่ควรมองที่ภายในจิตใจมากกว่า สุภาษิต 20:10 “ตุ้มน้ำหนักฉ้อฉลและเครื่องตวงชั่งโกง ทั้งคู่ต่างเป็นที่เกลียดชังต่อพระยาห์เวห์” คริสเตียนเองก็เช่นกันจะต้องไม่เป็นคนเลือกที่รักมักที่ชัง ทั้งในคริสตจักรและนอกคริสตจักร เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่เที่ยงธรรม พระองค์ทรงเกลียดการกระทำที่มีสองมาตรฐาน และหากคริสเตียนสามารถกระทำตามเช่นนี้ได้ก็จะเป็นแบบอย่างสำหรับผู้คนอีกมากมาย

5.2.3 สภาสวรรค์เป็นสถานที่ประชุมของเหล่าเทพ

พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้หลายที่ถึงการประชุมของเหล่าเทพหรือทูตสวรรค์ ซึ่งมีพระเจ้า พระยาห์เวห์ทรงเป็นประธานในการประชุม ผู้เข้าร่วมประชมนั้นเป็นบรรดาทูตสวรรค์และเหล่าเทพต่าง ๆ ในสดุดี 89:5 “ข้าแต่พระยาห์เวห์ ฟ้าสวรรค์จะยกย่องการอัศจรรย์ของพระองค์ และสรรเสริญความซื่อสัตย์ของพระองค์ในที่ประชุมของผู้บริสุทธิ์” ในพระคัมภีร์ส่วนมากเมื่อกล่าวถึงการประชุมของชาวสวรรค์จะมีการใช้คำศัพท์ที่ต่างจากการประชุมบนแผ่นดินโลก โดยยกคำว่า “การประชุมของเหล่าทูตสวรรค์” หรือ “ที่ประชุมบริสุทธิ์” แม้แต่สภาของผู้บริสุทธิ์ และในบางครั้งก็มีซาตานมาเข้าร่วมเพื่อขออนุญาตต่อพระเจ้าถึงสิ่งที่จะกระทำต่อมนุษย์ เช่นโยบ 2:1 “และอยู่มาวันหนึ่ง เมื่อเหล่าทูตสวรรค์มารายงานตัวต่อพระยาห์เวห์ ซาตานได้มาในหมู่เขา เพื่อรายงานตัวต่อพระยาห์เวห์ด้วย” จากพระธรรมสดุดี 82 นี้ได้อธิบายให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นถึงการประชุม หรือสภาของชาวสวรรค์ ดังนั้นเรื่องนี้จะเป็ประโยชน์มากหากผู้นำในคริสตจักรเปิดกว้างในการศึกษาและพูดถึงเรื่องมิติฝ่ายวิญญาณให้กับสมาชิกฟัง เพื่อให้พวกเขาได้รู้จักพระลักษณะของพระเจ้ามากขึ้น ผ่านสิ่งทรงสร้างที่อยู่ นอกเหนือโลกใบนี้ที่พวกเขาสามารถเห็นได้และรู้จักเท่านั้น เพื่อให้สมาชิกรู้จักพระลักษณะของพระเจ้ามากขึ้น เวลาที่พวกเขาอ่านพระคัมภีร์หรือฟังคำเทศนา ที่สำคัญเพื่อให้ผู้นำและคริสเตียนทุกคนเมื่อรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสภาสวรรค์แล้วจะหันมาให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมประชุมและการนมัสการที่คริสตจักร ทั้งยังทำให้รู้ว่าเมื่อมีการนมัสการพระเจ้าเกิดขึ้น ที่นั่นก็เป็นสถานที่บริสุทธิ์เช่นกันซึ่งถือเป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า

5.2.4 ทูตสวรรค์ คือ ผู้ส่งสารของพระเจ้ารวมถึงดูแลผู้เชื่อ

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ถึงเรื่องที่พระเจ้าค่อย ๆ เปิดเผยเรื่องราวของทูตสวรรค์ให้มนุษย์ได้ทราบตลอดมา ตั้งแต่พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ และมีมากที่สุดเ็นพระคัมภีร์ใหม่โดยเฉพาะพระธรรมวิวรณ์ ซึ่งทูตสวรรค์เหล่านี้ต่างก็มีชื่อประจำตน แต่พระคัมภีร์มักจะไม่กล่าวถึงแค่มีคาเอลและกาเบรียล เช่นในพระธรรมดาเนียล 10:13 กล่าวว่า “แต่เจ้าผู้ครอบครองราชอาณาจักรเปอร์เซียได้ขัดขวางเราไว้ถึง 21 วัน แต่มีคาเอล เจ้าผู้ครอบครองชั้นหัวหน้าผู้หนึ่งมาช่วยเรา เพราะเราถูกละไว้ที่นั่นให้อยู่กับบรรดา กษัตริย์เปอร์เซีย และกาเบรียล” และดาเนียล 8:16 กล่าวว่า “และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของชายคนหนึ่งจากกลางแม่น้ำอูลัย และเสียงนั้นร้องว่า กาเบรียล เอ๋ย จงทำให้ชายคนนี้อยู่ใจนิมิตนั้นเถิด” พระคัมภีร์มักจะอ้างถึงทูตสวรรค์ว่าเป็นผู้รับใช้หรือผู้ส่งสารของพระเจ้า ปรากฏในพระธรรมอพยพ 3:2 ที่เขียนว่า “ทูตของพระยาห์เวห์ก็ปรากฏแก่โมเสสเป็นเปลวไฟท่ามกลางพุ่มไม้ โมเสสมองดู เห็นพุ่มไม้นั้นมีไฟลุกโชนอยู่ แต่มิได้ไหม้”

ทูตสวรรค์ไม่เพียงแต่เป็น “ผู้ส่งสาร” หรือ “ผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์” ยังเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาดูแลผู้เชื่อทุกคนด้วย จากพระธรรมโยบ 5:1 กล่าวว่า “ร้องเรียกเดี๋ยวนี้ซิ มีผู้ใดจะตอบท่านเล่า? ท่านจะหันไปหาทูตสวรรค์องค์ใด?” โดยเฉพาะในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่จะเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในพระธรรมมัทธิว 18:10 บันทึกว่า “จงระวังให้ดี อย่าดูหมิ่นผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่ง เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า ทูตสวรรค์ของพวกเขาคอยเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์เสมอ” แม้ในพระคัมภีร์จะไม่ได้สอนเรื่องนี้อย่างเป็นทางการ แต่เชื่อว่าเป็นเรื่องที่ผู้เชื่อมากมายสนใจเช่นกัน ในฮีบรู 1:14 เขียนว่า “ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็นเพียงวิญญาณที่รับใช้พระเจ้า ที่ทรงส่งไปปรนนิบัติบรรดาคนที่จะได้รับผลไม้อะไรหรือไม่ใช่หรือ?” เหมือนเป็นการย้ำเตือนให้เห็นถึงความสำคัญของการรับใช้พระเจ้าคือการไม่มองว่าหน้าที่ที่พระเจ้าทรงให้เราทำนั้นเป็นงานเล็กน้อยหรือไม่สำคัญ เพราะทุกหน้าที่ย่อมมีความสำคัญ จึงเป็นเหตุที่ทุกคนควรให้ความสำคัญต่อกันและกัน ไม่เปรียบเทียบว่าใครคือผู้ที่เล็กน้อยหรือทำงานน้อยกว่าแล้วไม่ให้ความสำคัญหรือไม่ใส่ใจเขา เพราะทุกคนเป็นคนที่สำคัญยิ่งในสายพระเนตรของพระเจ้า ดังนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้งทูตสวรรค์เพื่อให้ดูแลและปรนนิบัติเขา

5.2.5 วิญญาณชั่วหรือภูตผีต่าง ๆ ไม่มีสิทธิในชีวิตของผู้เชื่อ

วิญญาณชั่วเหล่านี้แต่เดิมถูกสร้างให้เป็นผู้รับบาป มีความเท่าเทียมกันในด้านลักษณะนิสัย อำนาจ และสง่าราศีที่บริสุทธิ์ เท่าเทียมกับเหล่าทูตที่รับใช้ ซึ่งเป็นผู้สื่อข่าวของพระเจ้าในเวลานั้น แต่เมื่อพวกเขาได้หลงผิดทำบาป จึงร่วมใจไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า และเพื่อต้องการทำลายมนุษย์จึงร่วมมือกับซาตาน ในการทำสงครามต่อสู้กับสิทธิอำนาจของพระเจ้า ในพันธสัญญาเดิมก็มีการเขียนถึงเรื่องราวซาตาน ไว้ในพระธรรมโยบ 1:6-7 บันทึกว่า “อยู่มาวันหนึ่ง เมื่อเหล่าทูตสวรรค์มารายงานตัวต่อพระยาห์เวห์ ซาตานได้มาในหมู่เขาด้วย พระยาห์เวห์ตรัสถามซาตานว่า “เจ้ามาจากไหน?” ซาตานทูลตอบพระยาห์เวห์ว่า “จากไป ๆ มา ๆ บนแผ่นดินโลก และจากเดินไปเรื่อย ๆ บนนั้น” เพราะซาตานต้องการทำลายผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ด้วยเหตุนี้จึงไปขอลาทำงานจากพระเจ้าโดยการทดลองโยบ จะเห็นได้ว่าการทำงานของวิญญาณชั่วเหล่านี้ชัดเจนมากขึ้นในพันธสัญญาใหม่ เช่น พระเยซูทรงขับไล่ผีหรือวิญญาณชั่วต่าง ๆ อยู่บ่อยครั้ง การที่พระคัมภีร์ได้เปิดเผยสิ่งเหล่านี้ให้รู้เพื่อเตือนคริสเตียนให้ตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นอยู่ของซาตาน เพราะซาตานกำลังทำให้ผู้คนคิดว่าการไม่มีอยู่จริงเป็นกลอุบายในการปิดบังอำพรางตัว การซ่อนตัวรวมถึงการทำงานของซาตาน เมื่อคริสเตียนลืมนี้อะไรไปยิ่งเป็นโอกาสในการเร่งทำงานของซาตาน เนื่องจากวาระสุดท้ายใกล้เข้ามาแล้ว บางครั้งแม้แต่คริสเตียนเองก็ลืมนักจะเอยชื่อหรือล้อเล่นเรื่องของซาตาน จนลืมนี่ไปว่าเป็นสิ่งที่ซาตานชอบ เมื่อเวลานานไปก็จะค่อยๆ เข้ามามีส่วนร่วมในความคิด เพราะเหตุที่ซาตานมีความสามารถพร้อมควบคุมบรรดาผู้ที่ไม่รู้ลึกถึงอิทธิพลของมัน ดังนั้นคริสตจักรและคริสเตียนเองจึงไม่ควรมองข้าม

สิ่งเหล่านี้ไป เพราะมีผลกระทบต่อชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราอยู่เสมอ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นวิญญาณชั่วหรือภูตผีต่าง ๆ ไม่มีสิทธิที่จะทำร้ายผู้เชื่อได้ เพราะพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือสิ่งเหล่านั้น จึงไม่จำเป็นที่ผู้เชื่อต้องกลัวต่อวิญญาณชั่วหรือภูตผีอีกต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะให้ผู้นำคริสตจักรควรเปิดกว้างในการสอนเรื่องเกี่ยวกับโลกฝ่ายวิญญาณจากพระคัมภีร์ โดยอาจมีการสอดแทรกถึงความรู้ในพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวมิติฝ่ายวิญญาณผ่านการเทศนาหรือบทเรียนต่าง ๆ รวมถึงผู้นำคริสตจักรและคริสเตียนเองจะไม่ละเลยในการหันมาใส่ใจในการอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐานมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้นำคริสตจักรและคริสเตียนควรให้ความสำคัญกับอำนาจและการตัดสินใจด้วยความสัตย์ซื่อและยุติธรรม เอาใจใส่ในการเข้าร่วมประชุม รวมถึงการให้ความเท่าเทียมกันกับสมาชิกในคริสตจักร ทั้งตระหนักถึงความสำคัญในด้านฝ่ายวิญญาณให้มากขึ้นด้วย

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในอนาคต

1. ผู้วิจัยใครเสนอให้เพิ่มเติมในส่วนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของซาตาน เนื่องจากทุกครั้งที่มีการกล่าวถึงทูตสวรรค์มักจะมีเรื่องของซาตานปรากฏขึ้นมาด้วย รวมถึงพระทั้งหลายที่กระทำความลำเอียงนั้นมีความสัมพันธ์กับซาตานอย่างไร

2. จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทราบถึงเรื่องราวเกี่ยวกับโลกฝ่ายวิญญาณมากขึ้นโดยเฉพาะความหมายของอะดัมเอล (สภาสวรรค์) ผู้เขียนได้บรรยายภาพให้เห็นเหตุการณ์โลกฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเป็นการประชุมที่บริสุทธิ์ของชาวสวรรค์คือ “สภาสวรรค์” ทั้งยังมีพระเจ้าพระยาห์เวห์เป็นประธานในที่ประชุมของพระองค์เอง สิ่งเหล่านี้บ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่และอำนาจของพระเจ้าคือ สิทธิอำนาจของพระยาห์เวห์นั้นมีมากที่สุดและไร้ซึ่งผู้ใดเปรียบได้ ทั้งยังเป็นอำนาจที่เต็มไปด้วยความยุติธรรมและความสัตย์ซื่อ รวมถึงการได้รู้ว่าพระทั้งหลายที่พระยาห์เวห์ทรงเรียกพวกเขาว่า “บุตรองค์ผู้สูงสุด” คือเหล่าทูตสวรรค์หรือเทพที่กระทำความลำเอียงและความอยุติธรรมต่อโลก แม้พวกเขาจะเป็นเทพ แต่เนื่องด้วยความไม่สัตย์ซื่อที่มีต่อพระเจ้า พวกเขาที่ต้องตายและล้มลงในที่สุด ดังนั้นจึงเป็นคำถามสำหรับผู้วิจัยว่าเหตุการณ์เหล่านี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากอดีตต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน หรือเป็นเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นแล้วและจบลงแล้ว หรือว่าเป็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้าอย่างไร เนื่องจากพระคัมภีร์ไม่ได้ให้ข้อมูลที่ละเอียดและชัดเจนถึงเรื่องนี้

3. คริสตจักรไม่มีการสอนหรือกล่าวถึงเรื่องนี้เท่าที่ควร ถึงแม้คริสตจักรส่วนใหญ่จะรู้ว่า มีแผ่นดินสวรรค์ทั้งยังรู้ว่าเป็นที่ประทับของพระเจ้าและเหล่าทูตสวรรค์ แต่ก็แทบจะไม่พูดถึงหรือนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสภาพที่เป็นการประชุมของชาวสวรรค์ (โลกฝ่ายวิญญาณ) ซึ่งอาจเป็นเพราะหลักคำสอนที่รับเข้ามาของแต่ละคริสตจักรต่างกัน บางคริสตจักรอาจจะยอมรับไม่ได้เกี่ยวกับการอธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับมิติฝ่ายวิญญาณมากเกินไป เพราะคิดว่าหากคริสตจักรไหนมีการสอนถึงเรื่องนี้ อาจถูกมองว่าเป็นลัทธิเทียมเท็จหรือเพี้ยนไปจากพื้นฐานความจริงของศาสนศาสตร์ ส่งผลให้อาจเกิดการแตกแยกกันจึงขอเสนอให้ผู้นำแต่ละคริสตจักรควรทำการศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่พูดถึงเกี่ยวกับเรื่องราวโลกฝ่ายวิญญาณเป็นอย่างดีเสียก่อน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและชัดเจนมากขึ้น

4. ในพระธรรมอพยพ 34:2 บันทึกว่า “จงเตรียมให้พร้อมในเวลาเช้า แล้วจงขึ้นภูเขาซีนาย แต่เช้า จงเข้าเฝ้าเราที่นั่นบนยอดเขานั้น” ซึ่งเป็นกริยาเดียวกับ สดุดี 82:1 คือการยืนอยู่ต่อหน้าพระพักตร์พระยาห์เวห์ ทั้งนี้ยังมีข้อพระคัมภีร์ที่สามารถนำมาอ้างอิงหรือสนับสนุนได้อีกหลายข้อ เช่น เฉลยธรรมบัญญัติ 33:2 กล่าวว่า “พระยาห์เวห์เสด็จจากซีนาย และทรงลุกขึ้นจากเสอีร์เสด็จมายังเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงทอแสงจากภูเขาปาราน พระองค์เสด็จมากับผู้บริสุทธิ์นั้นบนที่พระหัตถ์เป็องขวามีไฟเป็นพระธรรมแก่เขา” และในพระธรรมผู้วินิจฉัย 5:4 เขียนว่า “ภูเขาทั้งหลายก็ไหวสะท้านเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งภูเขาซีนายเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล” หากเป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเองต้องการทราบว่าสภาพสวรรค์นั้นอยู่บนฟ้าสวรรค์เท่านั้นหรือทุกที่ที่พระยาห์เวห์ทรงปรากฏพร้อมเหล่าทูตสวรรค์ ซึ่งถือว่าเป็นสภาพสวรรค์ได้หรือไม่อย่างไร

จากการศึกษาความหมายของอะดัมฮอลล์ (สภาพสวรรค์) จากสดุดี 82 เพื่อตอบสนองต่อโจทย์วิจัย และเพื่อเป็นคำแนะนำสำหรับผู้นำในคริสตจักรและคริสเตียนในการศึกษาพระคัมภีร์ รวมถึงการดำเนินชีวิตนั้น ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้ทำวิจัยด้วยเช่นเดียวกัน เพราะผู้วิจัยได้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้ามากขึ้น โดยเฉพาะอำนาจของพระเจ้าที่เปี่ยมด้วยความสัตย์ซื่อ ความรักและความเมตตาของพระเจ้า ที่ผ่านการพิพากษาด้วยความยุติธรรมต่อบรรดาผู้ที่อ่อนแอและผู้ที่ยาเกรงพระองค์

บรรณานุกรม

- สมาคมพระคริสตธรรมไทย. (2550). *คู่มือศึกษาพระธรรมสดุดี* พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย
- สมาคมพระคริสตธรรมไทย. (2560). *พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับศึกษา ปัญญาธิพนธ์ โยบ สุภาชิต ปัญญาจารย์* พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย
- รอย บี. ซัด. (2551). *เอสรา เนหะมีย์ เอสเธอร์ โยบ*. แปลจาก The Bible Knowledge Commentary Old Testament – *Ezra, Nehemiah, Esther, Job*. แปลโดย ชุมแสง เรื่องเจริญ. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันนัส (สำนักพิมพ์จีพี).
- รอส. แอลเลน พี. (2551). *สดุดี [Psalms]*. แปลจาก The Bible Knowledge Commentary Old Testament - Psalms. แปลโดย พัชรินทร์ ชัชมนมาศ กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันนัส (สำนักพิมพ์จีพี).
- ฮินสัน. เดวิด เอฟ. (ม.ป.ป.) *เทววิทยาพันธสัญญาเดิม เล่ม 3*. เชียงใหม่ : ม.ป.ท.
- โยชิฮิโกะ ฮิดากะ. (2557). *ศาสนศาสตร์พระคัมภีร์เดิม:มองพระคัมภีร์จากหลากหลายมิติ*. แปลจาก Theology of the Old Testament: Reading the Old testament from Various Perspectives. แปลโดย ภัทรา คะนิงไกวล์. กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมดาเพรส.
- คณะผู้เชี่ยวชาญของไลออนส์ (2537). *เจาะโลกพระคัมภีร์*. แปลโดย เฮเลน ยังก์. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร
- ครอส. จอห์น อาร์. (2555). *ความจริงที่โลกต้องรู้*. แปลจาก The Truth The World Must Know. แปลโดย ประพันธ์ พิพัฒน์มหกิจ หน่อราช, ธารา นิมมานเหมินทร์. เชียงใหม่: Biblica Thailand.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- อเล็กซ์ วารูแกซี. (บรรณาธิการ). (2554). *ค้นพบสู่การสำรวจโลกของพระคัมภีร์เดิม*. แปลมาจาก Discovering the Old Testament. แปลโดย สายรุ้ง บุญพงษ์ เชียงใหม่: ฮากิออส พับลิชชิ่ง
- กมล อารยะประทีป. (2540). *พื้นฐานพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม* เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ประชากร.
- สาธัญญ์ บุญยเกียรติ. (2560). *คริสต์ศาสนศาสตร์ใกล้ตัวมุมมองใหม่*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร

- Goldingay, John. (2007). *Psalms Volume 2: Psalms 42-89*: Grand Rapids, Baker Academic.
- Rogerson J. W. & McKay J. W. (1977). *Psalms 51-100*. Cambridge: The University Press.
- Rogerson J. W. & McKay J. W. (1977). *Psalms 101-150*. Cambridge: The University Press.
- Dahood, Mitchell. (1968). *Psalms 2 (51-100)*; New York: Doubleday & Company.
- Grogan, Geoffrey W. (2008). *Psalms*. Michigan: Wm. B. Eerdmans Publishing Co.
- Brown, Francis. (1999). *The Brown Driver Briggs Hebrew and English Lexicon: Withan Appendix Containing the Biblical Aramaic*. Hendrickson Publishing.
- F. Scott, Spencer. (2006). *Council, The Council, Council House*. In: Sakenfeld, Katharine Doob (ed.), *The New Interpreter's Dictionary of The Bible A-C Volume 1*. (p. 763-764). Nashville: Abingdon Press.
- Freedman, Noel David. (1992). *Divine Assembly*. In: David Noel Freedman (ed.), *The Anchor Bible Dictionary Volume 2 D-G*. (p. 214-217) New York: Doubleday.
- Andersen, Francis I. (1973). *Job An introduction and commentary*: leicester england Inter-varsity press
- Rowley, H. H. (1970). *The New Century Bible New Series JOB*. Aylesbury: Hazell Watson & viney Ltd.
- Merrill, Eugene H. (2006). *Everlasting dominion: a theology of the old testament*: Nashville, Tenn.: B.H. Publishing group.

เสรี หล่อกลิ่นภัย (26ตุลาคม2554) คำชี้แจงเรื่องการแปลพระนามของพระเจ้า.

สืบค้น 4 กันยายน 2020, จาก

<https://sites.google.com/site/christianthaisite/hnangsux-naeana-1>

สภาคริสตจักรในประเทศไทย (2541). *ธรรมนูญแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย*. สืบค้น 13

ธันวาคม 2020, จาก www.cct.or.th

วัชรพร ยอดมิ่ง (2559). *การประชุมสภา*. สืบค้น 14 ธันวาคม สถาบันพระปกเกล้า

เบญจวรรณ ชยางกูร ณ อยุธยา (2559). *วารสารพุทธมณฑล* ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม-ธันวาคม)

ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม. สืบค้น 8 กุมภาพันธ์ 2021.

กระทรวงมหาดไทย

ปัญญา โขชัยชาญ (2558). *ความแตกต่างระหว่าง ฉบับเก่า (1971) กับ ฉบับมาตรฐาน (2011)*.

สืบค้น 10 สิงหาคม 2020 สมาคมพระคริสตธรรมไทย จาก <https://thai.bible/blog/>

คอนสแตนติน โทมัส แอล (ฉบับ2557) *บทความศึกษาพระธรรมสดุดี*. สืบค้น 5 กันยายน 2020, จาก

www.planobiblechapel.org > tcon > notes > thai > psalms

Joffe, Laura. (2002). *The answer to the Meaning of Life, the Universe and the*

Elohistic Psalter. Sage journals, 27(2), 223-235. Retrieved November 18, 2020,

from <https://doi.org/10.1177/030908920202700205>

Wagraham. (June, 16, 2017). *Review of Elohim within the Psalms*.

Retrieved November 18, 2020, from <https://wyattgraham.com/review-of->

[elohim-within-the-psalms/](https://wyattgraham.com/review-of-elohim-within-the-psalms/)

Gotquestions. (2564). *How should Christians view the Myers-Briggs Type Indicator*

(MBTI) ?. Retrieved 10 December 2020, from [https://www.gotquestions.org/Myers-](https://www.gotquestions.org/Myers-Briggs-Type-Indicator.html)

[Briggs-Type-Indicator.html](https://www.gotquestions.org/Myers-Briggs-Type-Indicator.html)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

	<p style="text-align: center;">สำนักงานคณะกรรมการจรรยาธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ</p>	<p style="text-align: center;">AF 08-02</p>
--	---	---

COE No. 63/065

PYU_REC No. 63/046_IS

เอกสารรับรองการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย
(Certificate of Exemption)

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) : ความหมายของสภาสวรรค์จากสดุดี 82

Project title (English) : Meaning of the Heavenly Council from Psalm 82

ผู้วิจัยหลัก (Principal investigator) : นางสาวรุ่งอรุณ ผจงจิตวรเพียร

สังกัดหน่วยงาน (Affiliation) : วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

เอกสารรับรอง (Document reviewed) :

เอกสารรับรอง	ฉบับที่รับรอง
เอกสารการขอรับรองเชิงจริยธรรมการทำวิจัยในคน : AF 07-02	ฉบับที่ 3 วันที่ 26 เดือน ตุลาคม 2563
ข้อเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 4 วันที่ 26 เดือน ตุลาคม 2563
ประวัติของผู้วิจัยหลัก	ฉบับที่ 3 วันที่ 26 เดือน ตุลาคม 2563

	สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ	AF 08-02
---	--	-----------------

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ ให้การรับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ ประกาศเฮลซิงกิ แนวทางการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และรายงานเบลมอนต์

Payap University Research Ethics Committee has exempted the above research protocol which has been reviewed and approved based on international guidelines for human research protection including the Declaration of Helsinki, international Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP) and the Belmont Report.

Signed.....

(Assoc.Prof.Anake Chitkesorn)

Chairperson, Research Ethics Committee,
Payap University

วันที่รับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรม : วันที่ 26 เดือน ตุลาคม พ.ศ.2563

(Date of exemption) : October 26, 2020

การปฏิบัติหลังจากรับรอง

- 1.หากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงในข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร หรือเอกสารยินยอมหรือโครงการวิจัยต้องขออนุมัติก่อนเพื่อสวัสดิภาพของผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร
- 2.หากมีข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่อาจมีผลต่ออัตราส่วนระหว่างผลประโยชน์/ความเสี่ยงของการศึกษาวิจัย ให้รายงานต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพโดยรีบด่วน
- 3.การเบี่ยงเบน/ฝ่าฝืนโครงการวิจัย ต้องแจ้งคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยทุกครั้ง
- 4.ให้นำส่งรายงานผลการวิจัยเมื่อสิ้นสุดโครงการ
- 5.หากใกล้ระยะสิ้นสุดการอนุมัติแล้ว แต่ผู้วิจัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ กรุณาส่งรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัยพร้อมบันทึกขอขยายเวลา โดยระบุเหตุผลความจำเป็นในการขยายเวลา พร้อมทั้งระยะเวลาที่ขอขยาย ทั้งนี้จะต้องดำเนินการก่อนที่จะสิ้นสุดระยะเวลาการอนุมัติตามที่ระบุในเอกสารรับรองอย่างน้อย 2 เดือน

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวรุ่งอรุณ ผจงจิตวรเพียร
Name	MissRungarun Phajongjitworapian
สถานที่ติดต่อ	379 ม.11 ต.บ้านแซว อ.เชียงแสน จ.เชียงราย 57150
โทรศัพท์มือถือ	0861890425
อีเมล:	m--777@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ปีค.ศ. 2011 จบปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เอกภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ปี 2013 - 2014 เป็นพนักงานบริษัท อีลีต อีเลคโทรนิคส์ (ไทยแลนด์จำกัด) (ตำแหน่งล่าม) - ปี 2014-2017 ไปทำงานที่ประเทศเกาหลี
ประวัติการรับใช้	<ul style="list-style-type: none"> - ปี 2011-2013 ร่วมงานรับใช้ที่คริสตจักรแม่แอบ พันฟูใหม่ สังกัดแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ภาคที่ 12

